Parivartio

No: 5 VARSINAIS-SUOMEN RESERVILÄISPIIRIEN LEHTI 65. vuosikerta 14.10.2026

SRA SAM -kisat käytiin Syndalenissa

s. 16-17

Varjosten veljesten muistokivi on hiljaisen sankaruuden maamerkki s. 3

Luutnantti Nuotion jotoksesta ei kuivin jaloin selviä s. 4-5

Kinetic Stronghold 26 terästi paikallispuolustuksen valmiutta s. 6-7

Loimaan seudun vääpelit Lapin sodan taistelupaikoilla s. 8

Tuppuran taistelu turkulaisten merisotilaiden kohtalona s. 14

Panssariteräksen makua suussa Atlannin valleilla s. 15

PÄÄKIRJOITUS

Parivartio elää yhdistysten mukana

Parivartio on paljon enemmän kuin jäsenlehti. Se on ikkuna siihen, mitä reserviläistoiminnassa Varsinais-Suomessa tapahtuu, millaisia asioita yhdistyksissä tehdään ja miten laajaa sekä monipuolista toimintamme parhaimmillaan on. Lehden sivuilla näkyvät harjoitukset, kilpailut, koulutukset, juhlat, muistotilaisuudet, henkilökuvat ja monet muut tapahtumat. Kun yhdistykset ja jäsenet ovat aktiivisia, myös lehti elää.

Tämä aktiivisuus onkin Parivartion tärkein voimavara. Hyvä lehti ei synny toimituksessa yksin, vaan se rakentuu yhdistyksistä tulevista jutuista, kuvista, uutisista ja ideoista. Mitä enemmän yhdistyksissä tapahtuu ja mitä paremmin toiminnasta kerrotaan, sitä paremmin lehti palvelee koko jäsenistöä. Samalla se välittää ulospäin kuvaa järjestöstä, joka toimii, kehittyy ja kokoaa ihmisiä yhteen.

Paperilehden tekeminen ja erityisesti sen jakelu maksavat kuitenkin vuosi vuodelta enemmän. Jakelukustannusten nousu on muuttunut merkittäväksi osaksi lehden taloutta, eikä tähän kehitykseen voida toimituksessa vaikuttaa. Jos haluamme säilyttää Parivartion painettuna jäsenlehtenä, on meidän löydettävä yhdessä keinoja kattaa kasvavia kustannuksia.

Tässä yhdistysten aktiivisuus on jälleen avainasemassa, tällä kertaa ilmoitushankinnassa. Jokaisella yhdistyksellä on omalla alueellaan yrityksiä, yrittäjiä ja yhteistyökumppaneita, joille Parivartio voi tarjota hyvän mahdollisuuden näkyä reserviläisten ja heidän lähipiirinsä keskuudessa.

Yksi tai kaksi uutta ilmoittajaa yhdistystä kohti voi kokonaisuutena merkitä lehden taloudelle paljon. Ilmoitushankinta ei siis ole vain lehden toimituksen tehtävä, vaan parhaimmillaan koko järjestön yhteinen ponnistus.

Samalla kyse on myös vastavuoroisuudesta. Paikalliset yritykset tukevat ilmoituksillaan reserviläistoimintaa, ja me voimme omalta osaltamme tuoda heidän toimintaansa näkyväksi jäsenistöllemme. Kun yhteistyö rakentuu pitkäjänteisesti, hyötyvät siitä sekä lehti, yhdistykset että yhteistyökumppanit.

Parivartion tulevaisuus ei siis ratkea yhdellä päätöksellä tai yhdellä säästötoimella. Se rakentuu pienistä teoista: siitä, että yhdistykset järjestävät toimintaa, jäsenet osallistuvat, tapahtumista lähetetään juttuja ja kuvia sekä siitä, että jokainen yhdistys kantaa osansa myös ilmoitushankinnasta.

Kun toiminta näkyy lehdessä, se innostaa muitakin. Kun ilmoittajat kokevat lehden eläväksi ja kiinnostavaksi, myös halu olla siinä mukana kasvaa. Näin aktiivisuus ruokkii aktiivisuutta.

Parivartio on meidän yhteinen lehtemme. Sen tulevaisuus riippuu myös siitä, kuinka vahvasti me kaikki koemme sen omaksemme.

Joni Lindeman
päätoimittaja

PIIRIKIRJOITUS

Varautuminen reserviläisen näkökulmasta

Varautuminen on tänä päivänä tärkeä osa suomalaisen yhteiskunnan kokonaisturvallisuutta. Reserviläisen näkökulmasta varautuminen ei tarkoita pelkästään valmistautumista mahdolliseen sotilaalliseen kriisiin, vaan ennen kaikkea valmiutta toimia erilaisissa poikkeus- ja häiriötilanteissa. Suomi tarvitsee kansalaisia, jotka kykenevät säilyttämään toimintakykynsä myös silloin, kun yhteiskunnan normaalit palvelut eivät toimi totutulla tavalla.

Jokaisen reserviläisen tulisi huolehtia siitä, että oma koti ja perhe pärjäävät tilanteissa, joissa sähkön, veden, tietoliikenneyhteyksien tai maksuliikenteen toiminta häiriintyy. Riittävä kotivara, ensiaputarvikkeet, lääkkeet, taskulamppu, radio, varavirtalähteet ja mahdollisuus saada tietoa myös sähkökatkon aikana ovat yksinkertaisia mutta tärkeitä asioita.

Myös tiedollinen varautuminen on tärkeää. Kriisitilanteessa väärä tieto ja huhut voivat levitä nopeasti. Reserviläisen tulee osata suhtautua tietoon kriittisesti, seurata viranomaisten ohjeita ja välttää vahvistamattoman tiedon levittämistä. Rauhallinen ja harkittu toiminta on osa kansalaistaitoja ja samalla osa yhteiskunnan kriisinkestävyyttä.

Reserviläisen varautumiseen kuuluu myös yhteisöllisyys. Poikkeustilanteessa kaikkien ei tarvitse osata kaikkea, mutta jokaisella voi olla oma tehtävänsä. Yksi osaa johtaa, toinen antaa ensiapua, kolmas hallitsee viestinnän ja neljäs huolehtii käytännön järjestelyistä. Yhdessä muodostuu kokonaisuus, joka on huomattavasti vahvempi kuin yksittäisten ihmisten osaaminen.

Erityisen tärkeää on muistaa, että reserviläinen ei ole kriisitilanteessakaan yksin toimiva sotilas. Mahdollisessa sotilaallisessa tilanteessa toimitaan Puolustusvoimien käskyjen ja viranomaisten ohjeiden mukaisesti. Omatoiminen valmistautuminen tarkoittaa ennen kaikkea sitä, että ihminen on valmis toimimaan silloin, kun häntä tarvitaan, ja että hän pystyy huolehtimaan itsestään ja läheisistään myös vaikeissa olosuhteissa.

Varautuminen on myös asennekysymys. Se ei tarkoita jatkuvaa pelkäämistä tai uhkien näkemistä kaikkialla. Päinvastoin hyvä varautuminen lisää turvallisuuden tunnetta. Kun tietää, mitä tekee sähkökatkon, tietoliikennekatkon tai muun häiriötilanteen aikana, ei tarvitse tehdä ratkaisuja paniikissa.

Reserviläisen tärkein voimavara ei ole varusteiden määrä, vaan osaaminen, toimintakyky, vastuullisuus ja halu auttaa muita. Näitä ominaisuuksia voidaan kehittää rauhan aikana. Silloin olemme paremmassa valmiudessa, jos yhteiskuntamme joskus joutuu tilanteeseen, jossa normaali arki muuttuu nopeasti.

Varautuminen ei ole pelkästään valmistautumista pahimpaan. Se on valmistautumista siihen, että pystymme toimimaan järkevästi, rauhallisesti ja vastuullisesti silloin, kun meitä tarvitaan.

Petteri Peltomaa
2. varapuheenjohtaja
V-S reserviläispiiri

HENGENRAVINTOA

”Ei laula leivonen, kun huutaa huuhkaja”

Tällä tavalla todetaan **Willian Shakespearen** teoksessa *Rikhard II*. Useissa teoksissaan hän käsitteli valtaa, vallankäyttöä, vallanhimoa, yksinvaltiutta ja itsekehua. Varsinkaan yksinvaltiaiden oikeutta, mielivaltaisuus ja itsestään ylhäisiä kuvitteleminen eivät jääneet häneltä havaitsematta.

”...hän päätti millä nuotilla laulut on laulettava.” *(Myrsky)*. ”Häneltä puuttui jumaluudesta vain iäisyys ja taivaan valtakunta.” *(Coriolanus)*. ”Vai tahtoo tämä herra käskeä aurinkoa.” *(Kuinka äkäpussi kesytetään)*. Tekstit ovat vuoden 1600 tienoilta, ajankohtaisia ja tuoreita edelleen.

Hirsipuun tai vankileirin uhka, kidutus, sota, pelko, sensuuri, pakkosiirtolaisuus tai muu vastaava vaara toimittavat huuhkajan virkaa. Pikkulintujen onnesta pakahtumaisillaan olevat riemulaulut vaikenevat.

Lukijassa nämä virittänevät muistikuvia entisistä ja nykyisistä vallankäyttäjistä. Kaikkien tehot eivät ole riittäneet heille uskottuun tehtävään. Shakespeare ei olisi Shakespeare, ellei hänellä olisi tästäkin näkemystä. ”Kun mies kutsutaan suurten planeettojen joukkoon eikä hän sitten pysty kiertämään rataa niiden tahdissa.” *(Antonius ja Kleopatra)*.

Me emme ole ensimmäisiä emmekä viimeisiä painojen ja paineiden alla eläviä. Kärsimystä on aina ollut, useimmiten liikaa.

Alistuminen ja periksi antaminen, kyyryyn ja kyykkyyn taipuminen kertoisivat siitä, että emme olisi enää omassa elämässämme subjekteja vaan objekteja, ei toimijoita vaan kohteita. Tästä varoitti jo filosofi **Martin Heidegger** vuonna 1927 ilmestyneessä teoksessaan *Oleminen ja aika*. Hän kuvaa ihmisten tapaa nimettömänä, yleisen persoonattoman keskivertaisesti mukautua ja lipua massan mukana, virran vietävänä. **Hannah Arendt** muistuttaa: ”Pahaa tekee ihminen toista kohtaan. Paha ei vain tapahdu, sitä tehdään.”

Palestiinan kukko herätti Pietarin, havahdutti omasta osuudestaan. Murheellista kyllä, paljoon emme yksin kykene. Jokainen on hauras ja vaarassa luhistua oman taakkansa alle.

Erotessamme kiteytämme usein kiitoksen, jaksamisen ja hyvänvoinnin toivotukset toisillemme. Voisi kuvitella, että Vapahtajan viimeiset sanat opetuslapsilleen olisivat tarkoitetut testamentiksi, muistovärssyksi. Matteuksen mukaan ne kuuluivat: ”Ja muistakaa: minä olen teidän kanssanne joka päivä aikojen loppuun asti.” (Matt 28:20). Hän siis lupasi ja vakuutti matkakumppanuuttaan kanssamme.

Vaivalloisissa vaiheissa kansamme on uskonut Jumalan johdatukseen, voimaan ja huolenpitoon. On pannut turvansa Häneen. Jumalan vastaanotolle on käyty yksin ja yhdessä. Viemisinä on ollut huolten ja pelkojen nyytti. Uskontunnustukseen liittyen on nähty, että Kaikkivaltiaalla on sittenkin kaikki valta. Talvisodan uskontunnustus kuultiin virsissä: ”Sinuhun turvaan Jumala.” sekä ”Jumala ompi linnalle.”

Esko Laine

Parivartio **5/2026** Rykmentintie 15, 20810 TURKU, matkapuh. 040 160 8001, sähköposti toiminnanjohtaja.vsrespiirit@gmail.com

Päätoimittaja
Joni Lindeman
040 160 8001

Toimituspäällikkö
Teemu P. Peltola
parivartio@gmail.com

Julkaisija
Varsinais-Suomen Reserviupseeripiiri ry
Varsinais-Suomen Reserviläispiiri ry

Toimitusneuvosto
Kirsti Haimila
Ari Hakulinen
Tomi Hoppela
Joni Lindeman
Veli-Pekka Nurmi
Teemu Peltola
Jussi Posio
Tuula Rahkonen
Lauri Tuuna

Taitto ja kuvankäsittely
Salon Seudun Sanomat Oy

Painopaikka
Botnia Print, Kokkola

Pankki
Turun Seudun Osuuspankki
Pääkonttori
FI68 5710 0420 0801 37

Jäsenistömme on ostokykyistä ja useita ammattialoja edustavaa.

Lehden painos 6 150 kpl
Seuraava numero ilmestyy **16.12.2026**
Aineisto toimitukseen **27.11.2026**

Varjosten veljesten muistokivi kertoo sodan arvaamattomasta julmuudesta

Hiljaisen sankaruuden perintö

Tuula Rahkonen

Lietsalantien varressa seisova paasi kertoo yhden Suomen sodanajan koskettavimmista perhekohtaloista. **Kustaa** ja **Vaula Varjosen** seitsemästä pojasta jokainen kutsuttiin rintamalle. Neljä heistä kaatui, kaksi palasi sotainvalideina ja nuorin siirrettiin pois etulinjasta perheen menetysten vuoksi.

Varjosten veljesten muistokiven paljastamisesta tulee tänä vuonna kuluneeksi 40 vuotta. Juhlavuoden kunniaksi järjestettiin muistokivellä kunniakäynti ja seppeleenlaskutilaisuus sunnuntaina 16. elokuuta.

Veljesten uhraus oli valtava, mutta perhe kantoi surunsa hiljaisesti ja työntekoon tukeutuen. Tänään heidän muistokivensä Maskussa muistuttaa konkreettisesti siitä, miten kalliin hinnan pienetkin suomalaisperheet maksoivat maansa vapaudesta.

Tilaisuuden hartauden toimitti rovasti **Esko Laine**, joka muistutti surun ja rakkauden kulkevan samassa maaperässä – mitä suurempaa on rakkaus, sitä suurempaa on menettämisen murhe.

- Muistot menetyksistä kulkivat hiljaisina ja vakavina surun ja kaipauksen tunnevirtoina vuosikymmenien ajan. Suru on osa sotiemme perintöä. Muistot ovat ainoa tapa ylläpitää sitä, mitä ei enää ole. Usein ajatellaan, että suru ja rakkaus ovat toistensa vastakohtia. Siltähän ne näyttävätkin. Merkitseehän suru menettämisen ja luopumisen tuskaa. Rakkaus puolestaan sisältää omistamisen onnea. Ne kuitenkin kasvavat ikään kuin samassa maaperässä. Mitä suurempaa on rakkaus, sitä suurempaa on menettämisen murhe, lausui Laine.

Seppo Lerkki

Koskettavan juhlapuheen piti everstiluutnantti Sini Kouri. Muistokivellä kunniavartiossa Lauri Tuuna ja Jyrki Alastalo. Oikealla Mauri Ikonen.

Mittaamattoman raskas uhri

Havuseppeleen muistokivelle laskivat **Jarmo Sillanpää** ja juhlapuheen pitänyt Lounais-Suomen aluetoimiston päällikkö, everstiluutnantti **Sini Kouri**. Puheessaan Kouri korosti veljesten uhrauksen mittaa - vaatimaton arki muuttui hetkessä velvollisuudeksi ja sankaruudeksi, ja rauha, jossa elämme, on lunastettu heidän tulevaisuudellaan.

- Varjosen veljesten muistokivi on seissyt Lietsalantien varressa neljäkymmentä vuotta muistuttamassa uhrista, joka hakee vertaistaan maamme historiassa. Yhdestä maskulaisesta kodista lähti seitsemän poikaa puolustamaan isänmaata – neljä heistä ei koskaan palannut. Tämä kivi kertoo, miten vaatimaton arki muuttui hetkessä velvollisuudeksi ja sankaruudeksi, ja muistuttaa meitä siitä, että rauha ja vapaus on lunastettu heidän tulevaisuudellaan ja unelmillaan.

Tilaisuuden järjestivät Maskun kunta, seurakunta, perinnetoimikunta sekä JR 56 ja JR 60 Kilta ry.

Muistokiven hoidosta ovat vuosien ajan huolehtineet **Henna** ja **Mauri Halme** Niemenkulman kyläyhdistyksestä, Louhisaaren reserviläisten avustuksella.

Varjosten veljesten tarina elää edelleen – hiljaisena, mutta vahvana muistutuksena siitä, mitä vapaus on vaatinut.

Astetta rennommat reserviläiskisat Laitilassa

Miia Jalonen

Laitilan Reservinaliupseerit ja Laitilan Reserviupseerit ovat kokoontuneet yhteen kisailemaan onginnan ja tikanheiton merkeissä jo vuosikymmenet. Korona pakotti perinteen tauolle ja hetki meni vielä siitä ylikin, mutta tänä syksynä vihdoin päästiin taas kisailemaan.

Perinteeseen kuuluu, että kisat järjestetään jonkun jäsenen tai kyläyhdistyksen saunalla ja yhdistykset järjestävät illan vuorovuosin. Tällä kertaa järjestysvastuussa olivat upseerit.

Kokoonnuimme kisapaikalle elokuisena tiistai-iltana ja sää oli mitä mainioin, pientä tuulta ja pilvipoutaa. Ilta alkoi tervetulokahvilla ja kisaohjeistuksella. Tapahtumaan osallistui yhteensä 12 jäsentä, joista muutama toimi taustajoukkoina muiden keskittyessä saaliin saamiseen. Onginta-aikaa oli tunti ja paikan sai jokainen valita vapaasti. Kala söikin yllättävän hyvin.

Heti alkuun kuului hämmentyneitä huudahduksia, kun järvestä nousi komean kokoisia ahvenia. Joku sai paljon pieniä, jollain ei kala syönyt juuri lainkaan, ja jonkun koukkuun kala ei vaan tarttunut, vaikka mato aina katosi parempiin suihin. Kun aika loppui, selvitettiin voittaja kalojen yhteispituuden perusteella.

Seuraavana vuorossa oli tikanheittokisa. Jokainen sai ensin heittää koekierroksen, jonka jälkeen heitettiin kaksi kilpasarjaa. Osan matka katkesi jo harjoituskierroksella kankeaan olkapäähän. Paras tulos kahdesta heittokierroksesta otettiin huomioon, ja sillä saatiin taas kisailijat paremmuus järjestykseen.

Virallisen osuuden jälkeen maistui grillimakkara ja paikallisen panimon virvokkeet. Lopuksi huuhdottiin vielä kisajännitys pois lämpimissä löylyissä sekä virkistävässä järvivedessä.

Miia Jalonen

Tässä kisassa ratkaisevaa oli saaliin yhteismitta.

Onginta
1. kersantti Janne Rinne 175 cm
2. luutnantti Ilkka Vuorela 147 cm
3. vääpeli Sakari Koskinen 118 cm
4. vääpeli Raimo Syrjälä 95 cm
5. alikersantti Miia Jalonen 78 cm
6. alikersantti Mikael Koskinen 66 cm
7. yliluutnantti Oskari Pilppula 15 cm
8. ylivääpeli Harri Suominen 0 cm

Tikanheitto
1. yliluutnantti Oskari Pilppula 28 pistettä
2. alikersantti Miia Jalonen 26 pistettä
3. vääpeli Sakari Koskinen 25 pistettä
4. ylivääpeli Harri Suominen 21 pistettä
5. kersantti Janne Rinne 19 pistettä
6. vääpeli Raimo Syrjälä 14 pistettä
7. vänrikki Ilmari Vuorela 13 pistettä
8. luutnantti Ilkka Vuorela 10 pistettä
9. alikersantti Mikael Koskinen 5 pistettä

Yhteistulokset
1. kersantti Janne Rinne 194 (175 + 19)
2. luutnantti Ilkka Vuorela 157 (147 + 10)
3. vääpeli Sakari Koskinen 143 (118 + 25)
4. vääpeli Raimo Syrjälä 109 (95 + 14)
5. alikersantti Miia Jalonen 104 (78 + 26)
6. alikersantti Mikael Koskinen 71 (66 + 5)
7. yliluutnantti Oskari Pilppula 43 (15 + 28)
8. ylivääpeli Harri Suominen 21 (0 + 21)

Luutnantti Nuotion jotos imi mehut reserviläisistä

Tehtävä kirkkaana mielessä

Markus Hietamäki
Mika Leino

Mika Leino

Rankassa reissussa oli silti hymy herkässä.

Luutnantti Nuotion jotos on syksyyn sijoittuva taitomarssikilpailu, joka järjestettiin tänä vuonna neljännen kerran. Kilpailu on suunnattu Merivoimien eri joukko-osastojen maakuntajoukoille sekä aktiivireserviläisille. Kilpailu toimii ns. kutsukilpailuna ja sinne on kutsuttu vuosittain Varsinais-Suomen reserviläispiiriin kuuluvia yhdistyksien jäseniä sekä Varsinais-Suomen maakuntakomppanian reserviläisiä. Tapahtuma on aikaisempina vuosina osoittautunut sekä haastavaksi että erittäin hyvin järjestetyksi, joten lähdimme mielellämme jälleen mukaan. Odotukset olivat korkealla, eikä tälläkään kertaa tarvinnut pettyä.

Jotos on saanut nimensä Naantalissa pitkään asuneelta Mannerheim-ristin ritarilta numero 85, **Paavo Nuotiolta**. Ensimmäinen marssi järjestettiin vuonna 2023. Reitti alkoi tuolloin Askaisten Ritaripuiston ja marsalkka Mannerheimin syntymäkotina tunnetun Louhisaaren kartanon maisemista ja päättyi Naantaliin laivaston sankarivainajien muistomerkille.

Näin tapahtuman nimi ja reitti yhdistivät jo ensimmäisellä kerralla Ritaripuiston sekä Paavo Nuotion kotikaupungin Naantalin. Rannikkolaivaston järjestämän marssin maalipaikka puolestaan liitti tapahtuman luontevasti laivaston perinteisiin. Myöhempinä vuosina Luutnantti Nuotion jotoksella on liikuttu myös Kuhankuonon, Raasin ja Gyltön maisemissa.

Viiden reserviläisen voimin matkaan

Oma partiomme muodostui Raision Reserviupseerien osaston jäsenistä **Oskari Kuuskoskesta, Aarni Laaksosta, Mika Leinosta** ja **Markus Hietamäestä**. Viidenneksi jäseneksi ja tärkeäksi vahvistukseksemme saapui **Kai Kuokkanen** Dragsvikin taistelusotureista.

Kilpailuun osallistuneet joukkueet olivat joko aliupseerikurssin oppilaista muodostettuja varusmiesjoukkueita tai reserviläisistä koottuja joukkueita.

Juuri asetelma teki tapahtumasta erityisen kiinnostavan. Reserviläiset pääsivät mittaamaan taitojaan ja toimintakykyään samaan aikaan palvelustaan suorittavien varusmiesten kanssa. Kilpailullisuudesta huolimatta eri ryhmien välillä vallitsi hyvä henki. Matkan aikana syntyi monta mukavaa kohtaamista ja keskustelua niin kilpailijoiden, toimitsijoiden kuin kantahenkilökunnankin kanssa.

Välillä yritimme tietysti hieman udella, olisiko jollakulla tietoa seuraavasta tehtävästä. Mahdolliset vinkit pysyivät kuitenkin yleensä visusti toimitsijoiden hallussa. Ei siis auttanut muu kuin pitää legendaarisen sotilasohjeen mukaisesti tehtävä kirkkaana mielessä.

Rastilta toiselle kartan avulla

Tämän vuoden jotoksella Gyltössä testattiin marssimisen ohella laajasti sotilaan perustaitoja. Kilpailu ei edennyt ennalta kokonaisuudessaan paljastettua reittiä pitkin. Kun joukkue oli suorittanut yhden rastin, toimitsijat näyttivät sille seuraavan rastipaikan. Joukkueen piti tämän jälkeen määrittää reittinsä ja suunnistaa uudelle rastille.

Menettely piti suunnistuksen jatkuvasti osana kilpailua. Toki järjestelyjen jouhevoittamiseksi kilpailijoille tutuksi tullut järvilenkki kierrettiin useampaan kertaan.

Harri Saarni

Kuivin varpain ei maaliin päästy.

Marssin kokonaispituus vaihteli joukkueiden suunnistusratkaisuista riippuen noin 30 kilometristä ylöspäin. Pienetkin poikkeamat reitiltä kasvattivat matkaa nopeasti. Jokaisella kilpailijalla oli yllään taisteluvarustus sekä selässään reppu, jossa kulkivat mukana ainakin juomavesi, sissimuonapakkaus, vaihtovaatteet ja tarpeelliseksi arvioitu määrä erilaisia marssiherkkuja.

Vaihtovaatteet eivät olleet mukana turhaan, sillä yksi kilpailun tehtävistä oli pitkään toivottu vesistön ylitys. Raikas pulahdus Itämereen virkisti mukavasti kroppaa marssin loppupuolella. Samalla tuli käytännössä testattua varusteiden kanssa toimimista vesistön ylityksessä.

Sotilaan perustaidot puntarissa

Reitin varrella joukkueita odottivat monipuoliset tehtävärastit. Tämän vuoden tehtäviin kuuluivat muun muassa ammunta, rynnäkkökivääärin purkaminen ja kokoaminen silmät sidottuina, suunnistus, vesistön ylitys, fysiikkatestit, käsikranaatin tarkkuusheitto sekä tietokilpailu.

Yhdellä rasteista kilpailijat pääsivät torjumaan helikoptereita ja droneja ITKK-simulaattoreilla. Tehtävät vaativat joukkueilta yksittäisten taitojen lisäksi työnjakoa, keskittymistä ja kykyä toimia fyysisen rasituksen alaisena.

Aikaisempina vuosina jotoksella on testattu myös kilpailijoiden ensiaputaitoja, evakuointia, nuotion sytyttämistä, etäisyyden arviointia, paikanmääritystä ja viestittämistä. Tehtävien monipuolisuus onkin yksi tapahtuman vahvuuksista. Koskaan ei voi olla täysin varma siitä, millainen haaste seuraavalla rastilla odottaa.

Yhteinen ponnistus

Tapahtuman toteuttaminen on itsessään hieno osoitus eri joukkojen yhteistyöstä. Toimitsijoina työskenteli aktiivisia reserviläisiä, varusmiehiä ja Puolustusvoimien kantahenkilökuntaa. Kilpailijat näkivät reitin aikana käytännössä, kuinka suuri määrä osaamista, valmistelua ja vapaaehtoista työtä onnistuneen jotoksen järjestäminen edellyttää. Hyvin hiotusta reserviläistoiminnasta saatiin esimerkki jo varustuksen yhteydessä, kun reserviläisten varusteet jaettiin MPK:n reserviläisten toimesta todella sujuvasti.

Rannikkolaivaston puolelta tapahtuman aktiivisena puuhamiehenä on alusta lähtien toiminut pursimies **Harri Saarni** yhdessä kollegoidensa kanssa.

Yhteistyö näkyi myös kilpailun ilmapiirissä. Vaikka varusmies- ja reserviläisjoukkueet kilpailivat omissa kokoonpanoissaan, tapahtuma toi eri taustoista tulevat osallistujat yhteen. Rastipaikoilla vaihdettiin ajatuksia, kannustettiin muita ja vertailtiin hyvässä hengessä päivän kokemuksia.

Kilpailun hienous ei siten muodostunut ainoastaan tuloksista. Vähintään yhtä tärkeää oli mahdollisuus kohdata eri-ikäisiä ja erilaisissa tehtävissä toimivia maanpuolustajia yhteisen tekemisen äärellä.

Mika Leino

Kylmää pastaa, lämmintä pizzaa

Vaikka kyseessä oli kilpailu, tapahtumaan sisältyi paljon marssimiseen ja toimintakyvyn ylläpitämiseen liittyvää opetusta. Osallistujille korostettiin erityisesti riittävän nesteytyksen, ravinnon ja kehonhuollon merkitystä.

Paikalle saapunut liikunnanohjaaja piti koko osallistujajoukolle yhteisen lämmittelysession ennen suoritusta. Marssia seuraavana päivänä ohjelmassa oli ohjattu lihashuolto, jossa rasituksesta palautuvia jalkoja ja muuta kehoa avattiin yhdessä.

Kehonhuolto, riittävä nesteen saanti ja oikea-aikainen ravinto ovat marssisuorituksen keskeisiä perusedellytyksiä. Ne vaikuttavat suoraan siihen, kuinka hyvin toimintakyky säilyy pitkän päivän aikana ja kuinka nopeasti elimistö palautuu rasituksesta. Näiden asioiden huomioiminen teki tapahtumasta myös käytännönläheisen oppimistilaisuuden.

Tapahtuman ruokahuolto oli kokonaisuutena erittäin maittava. Kaikki ei kuitenkaan aina mene maastossa aivan suunnitelmien mukaisesti. Sissimuonien lämmityspakkaukset myöhästyivät hieman, joten pääsimme nauttimaan yhden pasta bolognesen aidossa sissihengessä kylmänä.

Kylmä ateria ei ehkä ollut päivän kulinaarinen kohokohta, mutta se täytti tehtävänsä ja antoi energiaa matkan jatkamiseen. Maalissa tarjoiltu pizza ja virvokkeet puolestaan maistuivat pitkän marssin jälkeen sitäkin paremmilta. Harva pizza on tuntunut yhtä ansaitulta.

Saaristoluonto seurasi matkantekoa

Gyltön saari tarjosi tapahtumalle vaikuttavan ja sotilashistoriallisesti merkittävän ympäristön. Saari on toiminut Puolustusvoimien linnakkeena 1960-luvulta lähtien. Gyltössä toimi Turun rannikkopatteristo vuoteen 2007 saakka, ja saarella on ollut neljä tykkiasemaa.

Parhaimmillaan Gyltössä palveli noin 300 varusmiestä. Varusmieskoulutus saarella päättyi vuonna 2006, mutta alue on edelleen sotilasaluetta. Nykyisin saarella toimii automatisoitu Korppoon merivalvontakeskus.

Jotoksen aikainen yöpyminen tapahtui 1970-luvulla rakennetussa kasarmiluolassa. Majoitusympäristö täydensi tapahtuman tunnelmaa ja tarjosi konkreettisen kosketuksen rannikkopuolustuksen historiaan.

Sää oli syksyisen lämmin, mutta saaristossa puhaltanut voimakas ja ajoittain myrskyisä tuuli muistutti jatkuvasti siitä, että liikuttiin meren äärellä.

Gyltön luonto tarjosi rastien välissä runsaasti seurattavaa. Reitin varrella näimme peuroja, kauriita, sammakoita, kyykäärmeen sekä runsaasti ruostesiiven toukkia. Saariston yllä liiteli myös uljas merikotka.

Erityisenä luontohavaintona bongasimme pähkinähakkipariskunnan etsimässä ravintoa saaren runsaiden pähkinäpensaiden keskeltä. Saaristossa kun liikutaan, ei voi aina välttyä punkkien kohtaamiselta ja marssin jälkeisen suihkun tarkastuksissa tehtiin pieniä löytöjä. Tästäkin selvittiin kunniakkaasti.

Luontoa ei kuitenkaan ehtinyt jäädä pitkäksi aikaa ihailemaan. Matka jatkui, seuraava rastipiste odotti ja tehtävä oli pidettävä kirkkaana mielessä.

Kokemus, jonka vuoksi kannattaa palata

Pitkä marssi, taisteluvarustus, suunnistus ja tehtävärastit koettelivat fyysistä ja henkistä kestävyyttä. Päivän aikana tuli väistämättä hetkiä, jolloin jalat alkoivat painaa ja keskittyminen vaati tavallista enemmän työtä.

Juuri silloin oman joukkueen merkitys korostui. Viisihenkisessä partiossa jokaisen panosta tarvittiin. Välillä joku huomasi kartalta paremman reitin, toinen auttoi tehtävän yksityiskohdissa ja kolmas piti huolta siitä, että matka jatkui sopivalla tahdilla.

Luutnantti Nuotion jotos onnistuu yhdistämään sotilasperinteet, sotilaan perustaidot, fyysisen rasituksen, oppimisen ja yhdessä tekemisen tavalla, joka houkuttelee osallistujia palaamaan tapahtumaan vuodesta toiseen.

Tämän vuoden matkalta mukaan tarttui jälleen hieno kokemus, uusia muistoja ja monta hyvää kohtaamista. Kiitämme kaikkia tapahtuman järjestämiseen osallistuneita reserviläisiä, varusmiehiä ja kantahenkilökuntaan kuuluvia erinomaisesti toteutetusta jotoksesta.

Toivottavasti tapaamme jälleen ensi vuonna. Tehtävä kirkkaana mielessä.

KADETTIUPSEERIN KYNÄSTÄ

Varstan jälkeen

Uusien lentokoneiden käyttöönotto, liittyminen Ranskan ydinasepelotealoitteeseen, merivoimien aktiivinen harjoitustoiminta sekä loputon määrä muita puolustukseen ja turvallisuuteen liittyviä uutisia kotimaasta. Turvallisuusympäristö on kehittynyt sellaista vauhtia, että jopa pätevinkin Parivartion lukija joutuu pinnistelemään saadakseen edes jonkinlaisen kokonaiskuvan ja tilanneymmärryksen luoduksi.

Omien toimien lisäksi, kun pitäisi samanaikaisesti seurata miten erilaiset vihamieliset toimijat kehittävät toimintaansa ja kuinka meidän toimiimme mahdollisesti reagoidaan. Kaiken kukkuraksi vielä teknologia tekoälyineen ja kvanttilaskentoineen kummittelee nurkan takana. Tylsäksi ei ainakaan voi turvallisuuspolitiikasta ja maanpuolustuksesta kiinnostuneen arkea kuvailla. Puhumattakaan niistä lukijoista, jotka aktiivireserviläisenä tai ammattisotilaana ratkovat näitä pulmia päivittäin.

Pääsin hiljattain seuraamaan Naton asevoimien komentajien kokousta niin sanotusti takapenkistä käsin. On vaikuttavaa, kuinka 32 varsin erilaista maata osoittaa turvallisuustilanteen kehittymisen vaatimaa päättäväisyyttä. Vaikka maiden maantieteelliset sijainnit, historia ja kansallinen identiteetti poikkeavat paljonkin, niin puolustuksen kysymyksissä yhteinen sävel löytyy suhteellisen helposti. Loppujen lopuksi yhdistäviä tekijöitä on paljon enemmän kuin erottavia seikkoja. Kun on tahtoa, löytyy ratkaisuja. Suomalaisena tämän kaltaisissa kokouksissa on helppo olla.

Tarinamme tunnetaan ja tekemistämme arvostetaan. Kiinnostus osaamistamme kohtaan näkyy myös Puolustusvoimien arjessa kotimaassa. Erilaisia kyselyitä ja yhteistyöaloitteita tulee runsaasti. Parhaimmillaan pääsemme jakamaan osaamistamme liittokunnan ja kumppanien hyväksi, vahvistamme omaa puolustustamme sekä osaltamme tuemme kansantaloutta puolustusteollisuutemme vientiä tukien.

Kiinnostus suomalaista osaamista kohtaan näkyy myös vapaaehtoisen maanpuolustuksen kentällä. Reserviläisjärjestöjen ja Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen kansainvälinen toiminta kiihtyy ja verkosto kasvaa. Monelle vapaaehtoisen maanpuolustustyön aktiiville syntyy varmasti mahdollisuus kansainväliseen yhteistoimintaan tulevien vuosien aikana. Tämä työ on arvokasta. Suomalaisen reservin osaamisen esittely ja maanpuolustustahdosta viestiminen tukevat pelotetta ja puolustustamme enemmän kuin mikään yksittäinen asejärjestelmä tai kansainvälinen julkilausuma.

Sotilaallisen ammattitaidon kehittämisen ja yhteistoiminnan harjoittelun ohella puolustusyhteistyöllä on laajempikin vaikutus. Osaamisemme esittelyllä vaikutamme yleiseen mielipiteeseen Suomesta eri osallistujamaissa. Positiivisella kansalaismielipiteellä eri maissa voi olla kriisiaikana laajakin merkitys, kuten jo Talvisodan aikana opimme.

Hyväntahtoisuuden varaan ei kannata kuitenkaan tulevaisuudessakaan ripustautua, vaan kaiken kulmakivenä on korkea maanpuolustustahto ja omasta puolustuksestamme huolehtiminen. Tämä näkyy myös rajallisten resurssien arjessa. Kaikkeen esitettyyn ja usein mielenkiintoiseenkaan kansainväliseen toimintaan ei ole mahdollista osallistua Nato-jäsenyydestämme huolimatta.

Kiireessä rutiineja

Turboahdetussa toimintaympäristössä ja kovassa kiireessä vaarana on ajattelun unohtuminen. Helposti päädyttään toimimaan kuten ennenkin ja seuraamaan tuttuja rutiineja. Yksityiskohtia hioessa jää kokonaisuus katsomatta. Oikeanlaiset rutiinit toisaalta mahdollistavat keskittymisen tärkeämpiin asioihin. Osa rutiineista ovat arvokkaita itsessään.

Torstain hernekeitto jopa kytkeytyy puolustusyhteistyöhön yhdistäen meidät tiiviisti samaa rutiinia noudattavaan länsinaapuriimme. Ruotsalaisten kanssa pitäisi vielä esikuntaneuvotteluissa päästä yhteisymmärrykseen tarjoillaanko jälkiruuaksi lettuja vai pannukakkua.

Parhaimmillaan rutiinit rytmittävät vuoden kulkua. Töissä kaiken on oltava valmiina kaksi kertaa vuodessa. Juuri ennen juhannusta ja joulua. Vuoden kulkuun ainakin itselleni kuuluvina rutiineina ovat myös kirjamessut. Agraariyhteiskuntamme ajalta periytyvä aikataulu, jossa kirjallisuuden pääsesonki ajoittuu peltotöiden päättymiseen tarkoittaa tänä vuonna maanpuolustajalle erityisen mielenkiintoista tarjontaa.

Entisen puolustusvoimain komentajan amiraali Juhani Kaskealan muistelmien lisäksi omaan kirjahyllyyni tiensä löytävät lukuisat muut teokset aina Kabulin lentokentän pölyisistä tunnelmista vallankabinetteihin. Hyvä kirjallisuus antaa myös näkökulmaa tämän päivän haasteisiin ja parhaimmillaan nostaa katseen ylös arjen yksityiskohdista.

Jos joku kolumnia tänne saakka jaksaneista Parivartion lukijoista jäi ihmettelemään kirjoituksen otsikkoa, on kyseessä viittaus Porin prikaatissa edelleen käytössä olevaan vakiintuneeseen sanontaan. ”Varstan jälkeen helpottaa.” Varsta oli vuoden 1984 Puolustusvoimien pääsotaharjoitus. Vielä ei ole helpottanut.

Christian Perheentupa
everstiluutnantti
Turun Kadettipiirin puheenjohtaja

Paikallispuolustusharjoitus Kinetic Stronghold 26 terästi Satakunnan maakuntakomppanian valmiutta

Puolustusvoimat

Kotikontuja puolustamassa

Viikon mittaisesta tiiviistä kertausharjoituksesta palautuminen ottaa aikansa.

Sini Kouri
Samuli Rautu

Satakunnan alueelle keskittyvä Porin prikaatin johtama paikallispuolustusharjoitus Kinetic Stronghold 26 kokosi yhteen varusmiehistä ja reserviläisistä koostuvan noin 900 sotilaan vahvuisen harjoitusjoukon. Sen tarkoituksena oli kehittää paikallispuolustuksen suorituskykyä sekä viranomaisten välistä yhteistoimintaa kriisitilanteissa. Satakunnan maakuntakomppanialla oli keskeinen rooli Kinetic Stronghold 26 -harjoituksessa, jossa reserviläisistä koostuvat joukot muodostivat paikallisen puolustuksen selkärangan. Paikallisjoukkojen ydintehtävien mukaisesti komppania vastasi Satakunnan kriittisen infrastruktuurin ja muiden tärkeiden kohteiden suojaamisesta ja vartioinnista.

Joukon vahvuus on sen erinomainen paikallistuntemus, mikä mahdollisti nopean reagoinnin muuttuviin tilanteisiin sekä tilannekuvan muodostamisen ja jakamisen muiden toimijoiden käyttöön. Kohteiden suojaamisen lisäksi maakuntakomppania harjoitteli tiivistä viranomaisyhteistyötä ja virka-avun antamista siviiliviranomaisille, kuten poliisille ja pelastuslaitokselle. Käytännön tasolla tämä tarkoitti alueen valvontaa, perustettujen kulunvalvontapaikkojen ylläpitoa sekä osallistumista yhteisoperaatioihin, joissa testattiin valmiutta vastata hybridiuhkiin.

Harjoitus osoitti, miten saumattomasti sitoutunut reserviläisjoukko kykenee toimimaan osana paikallispuolustuskokonaisuutta ja tukemaan muita turvallisuustoimijoita. Tämä saumattomuus ja onnistuminen eivät kuitenkaan synny itsestään, vaan niiden taustalla on reserviläisten korkea motivaatio, sitoutuminen ja siviilielämästä tuotu elämänkokemus sekä kotijoukkojen korvaamaton tuki.

Enemmän kuin ”viikko maastossa”

Reserviläiselle viikon mittainen kertausharjoitus ei ole pelkästään viikon kestävä harjoitus. Harjoituksen ympärille rakentuu paljon asioita ennen sitä, sen aikana ja myös sen jälkeen. Osaamisen päivittäminen ja ylläpitäminen erilaisilla kursseilla jo ennen harjoitusta on tärkeää, jotta harjoituksen haasteista selvitään. Lisäksi työ- ja kotiasiat tulee järjestää niin, että harjoitukseen voi lähteä hyvällä omallatunnolla.

Toiminta ajoneuvojen tarkastuspisteellä on olennainen osa paikallispuolustajien taitoja.

Nykyisessä maailmantilanteessa reserviläisten motivaatiota tehtävien suorittamiseen ei tarvitse kaukaa hakea.

Harjoituksen päätyttyä taas menee hetki, ennen kuin työssä, kotona ja vapaa-ajalla arki palautuu normaaleihin uomiinsa. Yksi kertausharjoitusviikko vaatii siis paljon työtä ja suunnittelua taustalla. Tästä syystä toimivat kotijoukot ovat todella tärkeässä roolissa yksittäisen taistelijan ja näin ollen koko harjoituksen onnistumisessa.

Monelle reserviläiselle tuttu koulutuspolku etenee siten, että MPK:n kursseilla opitaan yksittäisen taistelijan ja partion taitoja. Puolustusvoimien vapaaehtoisissa harjoituksissa koulutus keskittyy yleensä yksilöiden, ryhmien ja joukkueiden toimintaan. Käsketyissä kertausharjoituksissa voidaan kouluttaa taitoja erikseen valituille joukon osille joko rungon kertausharjoituksissa tai tehtäväkohtaisissa kertausharjoituksissa tai harjoituttaa ja testata koko yksikköä joukkokohtaisissa kertausharjoituksissa.

Koska kertausharjoitusten tavoitteena on kehittää koko yksikön suorituskykyä sekä johtajien toimintaa, voivat miehistön suorittamat tehtävät välillä tuntua pitkäveteisiltä. Jokaisen vartiotehtävää suorittavan on kuitenkin hyvä muistaa, että juuri sillä hetkellä kyseessä on yksikön tärkein tehtävä. Yksi valvoo, jotta muut saavat levätä. Huomionarvoista on myös huollon ja tukevien toimintojen merkitys. Jokainen laatikon kantaminen, kaluston siirtäminen tai muu huollon tehtävä mahdollistaa yksikön varsinaisten tehtävien suorittamisen. Jokaisella tehtävällä on oma merkityksensä kokonaisuuden kannalta.

Reserviläisten vahvuutena elämänkokemus

Paikallispuolustusharjoituksissa (PAPU) tärkeässä roolissa on viranomaisyhteistyö ja toiminta muiden toimijoiden kanssa, ja juuri näissä tilanteissa näkyvät reserviläisten suurimmat vahvuudet. Reserviläisillä on mukanaan runsaasti elämänkokemusta työelämästä, harrastuksista ja erilaisista arjen tilanteista. Asioista pystytään keskustelemaan eri toimijoiden kanssa avoimesti ja käytännönläheisesti, rennossa ilmapiirissä. Sama vahvuus näkyy yhteistyössä siviilien ja muiden viranomaisten kanssa. Luonteva kanssakäyminen on osaamista, jota ei tarvitse erikseen opetella. Tämän lisäksi, kun tuodaan vielä vahva paikallistuntemus, niin voidaan sanoa, että toimintaedellytykset yhteistyöhön eri tahojen kanssa ovat olemassa.

Vaikka harjoittelemme aktiivisesti, oli tämä PAPU-harjoitus Satakunnan maakuntakomppanialle ensimmäinen varsinainen joukon kertausharjoitus, jossa koko yksikön osaaminen oli käytössä samanaikaisesti. Mukana olivat lääkinnälliset ja huollolliset toiminnot kenttäkeittimestä lähtien. Harjoituksen yhtenä isoimpana antina olikin yksikön eri osien yhteistyö ja näiden toimintojen yhteensovittaminen muiden toimijoiden kanssa.

Haasteet kehittävät toimintakykyä

Viikon aikana kohdattiin myös monia suunnittelemattomia haasteita. Tällaisia olivat esimerkiksi ajoneuvorikot ja muut yllättävät tilanteet, joita ei voida tarkasti suunnitella osaksi harjoitusta. Todellisessa toiminnassa tällaisia ongelmia kuitenkin esiintyy, ja siksi niiden ratkaiseminen tarjoaa yksikölle mahdollisuuden oppia ja kehittää resilienssiä tositoimien varalle.

Usein kuulee sanottavan, että kertausharjoituksiin tullessa asiat tulee jo osata. Näin asia osaltaan onkin, mutta samalla on muistettava kertausharjoituksen nimessä oleva tärkeä sana: harjoitus. Me olemme suorittamassa ja tekemässä, mutta samalla harjoittelemassa. Eri tehtävissä ja toiminnoissa meidän tavoitteenamme on aina mahdollisimman hyvä suoritus, mutta samalla jokainen ymmärtää, ettei täydellisyyttä näissä tehtävissä koskaan saavuteta. Joskus onnistutaan ja joskus ei niinkään.

Liian itsekriittinen ei saa olla, sillä monet viikon aikana vastaan tulevat tilanteet ovat sellaisia, joita ei ole koskaan aiemmin harjoiteltu eikä niiden ratkaisuja löydy valmiina oppaista. Yksi kertausharjoitusten tärkeimmistä anneista onkin omien kipupisteiden tunnistaminen ja virheistä oppiminen. Kun kehityskohteet löydetään, niihin voidaan jatkossa kiinnittää enemmän huomiota. Samalla havaitaan myös ne asiat, jotka toimivat hyvin. Tässäkin harjoituksessa saatiin vahvistusta sille, että yksikön runko ja perustekeminen ovat hyvällä tasolla.

Perusteet ja yhtenäisyys ratkaisevia

Harjoituksen aikana suoritimme tehtäviä laajasti eri puolilla toiminta-aluetta. Osa tehtävistä oli ennestään tuttuja ja osa uusia. Vaikka tehtävä olisi aiemmin harjoiteltu, luo senhetkinen tilanne aina omat erityispiirteensä ja haasteensa. Tällöin korostuvat joukon perusosaaminen, kyky soveltaa opittua sekä ennen kaikkea joukon kyky toimia yhteisen tavoitteen eteen. Tästä syystä perusteiden harjoittelu ja joukon yhtenäisyyden kehittäminen eivät mene koskaan hukkaan. Ne muodostavat perustan, jonka päälle kaikki muu toiminta rakentuu.

Nykyisessä maailmantilanteessa motivaatiota tehtävien suorittamiseen ei tarvitse kaukaa hakea. Tämä näkyi myös harjoituksen aikana. Jokaisen asenne omaa tehtävään kohtaan oli korkealla tasolla, ja tehtävät hoidettiin sitoutuneesti sekä hyvässä hengessä.

Meidän reserviläisten tulee jatkossakin kehittää itseämme fyysisesti, henkisesti ja taidollisesti, jotta olemme valmiita vastaamaan niihin haasteisiin, joita tulevaisuus mahdollisesti tuo tullessaan.

Yksikään reserviläinen ei kuitenkaan toimi yksin. Jotta pystymme suorittamaan oman tehtävämme, tarvitsemme taustalle arjessamme vaikuttavan lähipiirin tuen. Lopulta onnistunut kertausharjoitus ja tulevaisuuden haasteisiin vastaaminen on osoitus koko yksikön, sen johtajien, reserviläisten, kotijoukkojen, eri toimijoiden ja Puolustusvoimien yhteisestä panoksesta.

Sini Kouri on everstiluutnantti ja Lounais-Suomen aluetoimiston päällikkö. Samuli Rautu on kapteeni (res.) ja Satakunnan maakuntakomppanian päällikkö.

Lounais-Suomen poliisilaitos

”Mitä poliisi täällä tekee?”

Miikka Maijala
Pasi Pihlava

Lounais-Suomen poliisilaitos osallistui Kinetic Stronghold -paikallispuolustusharjoitukseen sekä suunnittelu- että toteutusvaiheessa. Poliisilaitoksen näkökulmana harjoituksessa oli alueellisen yhteistyön kehittäminen osana varautumista.

Suomen turvallisuuspoliittinen asema ja ympäristö ovat muuttuneet oleellisesti. Venäjän laaja-alainen vaikuttaminen ja vihamielinen toiminta Euroopassa ovat muuttaneet pysyvästi turvallisuusympäristöä, mikä puolestaan on vaikuttanut myös viranomaisten toimintojen ja suunnitelmien uudelleen tarkasteluun.

Poliisi muiden viranomaisten tavoin kiinnittää erityistä huomiota omaan varautumiseensa. Lisäksi viranomaiset yhdessä pyrkivät yhteensovittamaan resurssejaan ja tehtäviään ”pahan päivän” varalle.

Paikallispuolustusharjoitusten tarkoituksena on harjoitella ja kehittää alueen viranomaisten yhteistoimintaa, mikä poliisin näkökulmasta on erittäin hyödyllistä ja tarpeellista. Yhteistyön merkitys ei korostu vain poikkeusoloissa – itse asiassa yhteistyöllä on erittäin iso merkitys myös normaaliolojen häiriötilanteissa.

Tämä erityisesti siksi, koska poliisin rooli normaaliolojen häiriötilanteiden selvittelyissä on keskeinen: poliisin ensipartio menee usein ensimmäisenä viranomaisena häiriötilanteisiin.

Arvokasta oppia ja kehityskohteita

Lounais-Suomen poliisilaitos osallistui elo-syyskuun taitteessa järjestettyyn Kinetic Stronghold - paikallispuolustusharjoitukseen neljänä eri päivänä. Mitä poliisi sitten teki harjoituksessa?

Harjoitteiden sisällöt liittyivät muun muassa liikenteen tarkastuspisteen yhteistoimintaan, räjähteiden raivaamiseen sekä kunnille suunnatussa pöytäpelissä esiin nousseisiin asioihin.

Unohtaa ei saa myöskään toripäivän kalustoesittelyä, missä kansalaiset pääsivät keskustelemaan muiden toimijoiden ohella myös poliisin kanssa mitä erilaisimmista heitä askarruttavista kysymyksistä.

Kaikki harjoitteet, joihin Lounais-Suomen poliisilaitoksen henkilöstöön kuuluvat osallistuivat, toteutuivat suunnitellusti. Harjoitteiden kautta poliisi sai jälleen kerran arvokasta oppia sekä löysi kehityskohteita niin omassa kuin yhteisessäkin tekemisessä.

Asiat varsin mallillaan

Perinteisesti viranomaisten välinen yhteistoiminta Suomessa on ollut arkista ja sujuvaa, ja sillä on saavutettu hyviä tuloksia.

Suhteellisen vähäisten voimavarojen yhdistäminen ja yhteinen käyttö ovat monissa asioissa ja tehtävissä olleet ratkaisevassa roolissa toiminnan onnistumiselle. Nyt toteutettu paikallispuolustusharjoitus osoitti näiden asioiden olevan edelleen varsin mallillaan. Kiitos, että saimme olla mukana!

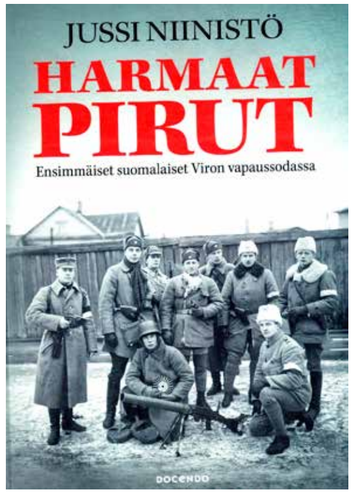
Miikka Maijala on ylikonstaapeli ja Pasi Pihlava on ylikomisario Lounais-Suomen poliisilaitoksella.

Poliisi ja puolustusvoimat harjoittelevat yhteistoimintaa säännöllisesti.

ARVOSTELIJALTA

Suomen hurjapäät Viroa vapauttamassa

Kansa muistaa Kannuksen nykyisen kunnanjohtajan **Jussi Niinistön** puolustusministerinä, jonka mielestä Suomen olisi pitänyt hankkia mieluummin sata F-35-hävittäjää kuin tinkiä suunnitelluista 64 koneesta.

Viime vuosien sotatapahtumat ovat saattaneet muuttaa miehen mieltä. Ainakin hänen kiinnostuksensa ovat palanneet tuttuihin ja turvallisiin tutkimusaiheisiin: Suomen itsenäistymisen historiaan.

Suomalaisten vapaaehtoisten panos Viron itsenäistymistaistelussa oli merkittävä. Kunnia siitä on yleensä annettu Pohjan Pojille, runsaan kahden tuhannen suomalaisen taistelijan joukolle.

Ennen Pohjan Poikia Viron armeijan avuksi oli kuitenkin ehtinyt kivääripataljoonan verran suomalaisia vapaaehtoisia. Osastoa johti ruotsalaissyntyinen majuri **Martin Ekström**, ja sitä kutsuttiin Ensimmäiseksi Suomalaiseksi Vapaajoukoksi.

Jussi Niinistön tuore kirja Harmaat pirut (Docendo) käsittelee juuri tämän unohdukseen jääneen vapaajoukon osuutta Viron vapaussodassa. Kirja osoittaa uskottavasti, että vapaajoukkoon kuuluneet suomalaisnuorukaiset olivat tärkeässä roolissa, kun puna-armeija työnnettiin Tallinnan lähistöltä aina Narvajoen taakse.

Into korvasi koulutuksen

Helmikuussa 1918 itsenäistynyt Viro oli vuoden loppuun mennessä ajautunut vaikeaan tilanteeseen. Nuoren tasavallan heikko armeija ei kyennyt Kaitseliitin tukemanakaan torjumaan **Leninin** aseistamia bolsevikkiosastoja.

Tilanne muuttui tammikuun 6. päivänä 1919, kun suomalaisen vapaajoukon ensimmäiset yksiköt pääsivät taistelukosketukseen punaisten kanssa. Malttamattomat suomalaiset lähtivät hyökkäykseen ajattelemattoman uhkarohkeasti, mikä näkyi turhina tappioina.

Alkuinnostuksen laannuttua sotimiseen tuli vähitellen enemmän suunnitelmallisuutta. Hyökkäyshenkeä kuvasi hyvin sekin, että rynnäkköön lähdettiin yhteislaulun voimalla.

Narvan valtauksen jälkeen suomalaisen vapaajoukon tehtävä muuttui. Se siirrettiin selustaan rintamavastuussa olevien virolaisyksiköiden reserviksi. Luppoajan lisääntyessä alkoivat myös hankaluudet. Vähäinen sotilaskoulutus näkyi kurittomuutena erityisesti miehistön keskuudessa, mutta huono yhteishenki heijastui myös päällystöön, ilmenee kirjasta. Joukon motivaatiota heikensivät lisäksi huollon puutteet ja häiriöt palkanmaksussa.

Everstiksi ylennetyn Martin Ekströmin ehdotuksesta suomalaisen joukkoyksikön tehtävä Virossa katsottiin päättyneeksi 16. maaliskuuta 1919.

Rutinoituneena tutkijana Jussi Niinistö säilyttää tarkkailijan roolin läpi koko kirjan. Lukija on toki vaistoavinaan hänen sympatiansa suomalaisia vapaaehtoistaistelijoita kohtaan. Olihan heidän panoksensa pienen veljeskansan itsenäistymisessä merkittävä.

Tuomo Hirvonen
everstiluutnantti evp.

KYMMENEN JA YKSI KIPERÄÄ

1. Missä tapahtui ensimmäinen taistelukosketus jatkosodan alkaessa?
2. Milloin käytiin El Alameinin taistelu ja mikä sen merkitys oli?
3. Milloin Baltian maat liittyivät Natoon? Entä Montenegro?
4. Mikä on NATO:n 2. artiklan ydinajatus?
5. Mikä ajoneuvo on kuvassa ja mihin sitä käytetään?
6. Mikä järjestelmä on kuvassa? Mihin sitä käytetään?
7. Minkä arvonimen C. G. E. Mannerheim sain 75-vuotissyntymäpäivänäni?
8. Mihin perustuu Ranskan ja Iso-Britannian ydinasepelote?
9. Mitä muutoksia on tapahtunut tai tapahtumassa venäläisissä joukko-osastoissa Suomen itärajan läheisyydessä?
10. Montako suomalaista osallistui Vietnamin sotaan? Moniko heistä kaatui sodan aikana?

10 + 1 Mitä tarkoittaa suomalaisen sotilasslangin sana MoVe?

Vastaukset lehden sivulla 18.

Kuvat: Wikipedia

KUULUMISIA KENTÄLTÄ

Loimaan vääpelit Lapin sodan taistelupaikoilla

Pertti Vesanto

Suomi oli sitoutunut aseleposopimuksessa 4.9.1944 ja välirauhansopimuksessa 19.9.1944 Neuvostoliiton kanssa riisumaan aseista 15. syyskuuta 1944 jälkeen Suomeen jääneet saksalaiset maa-, meri- ja ilmavoimat sekä luovuttamaan niiden henkilöstön Liittoutuneiden ylimmälle sotilasjohdolle. Suomen hallitus sitoutui myös internoimaan sen alueella olevat Saksan ja Unkarin kansalaiset.

Näiden ehtojen täyttämiseksi Suomen oli aloitettava sotatoimet maassa olevia saksalaisia sotajoukkoja vastaan. Näin syttyi Lapin sota. Lapin evakuointi aloitettiin välittömästi aselevon alettua. Rovaniemi oli keskeinen paikka evakuoinnissa. Sieltä lähti viimeinen evakointijuna 23.9.1944. Saksalaiset uhkasivat polttaa Rovaniemen ja räjäytykset alkoivat 10.10.1944. Rovaniemi oli tyhjä lokakuun puoliväliin mennessä ja 90 % kaupungista oli tuhottu.

Loimaan Seutukunnan Vääpelikerho järjesti heinä-elokuun taitteessa matkan Lapin sodan taistelupaikoille. Matkan suunnittelijana olivat Kalevi Suvila yhdessä paikallisten oppaiden kanssa. Vastuullinen matkan järjestäjä oli Artonmatkat. Matka käsitti laajan alueen Rovaniemeltä Savukoskelle ja sieltä Inarin ja Muonion kautta Kilpisjärvelle kolmen valtakunnan rajalle.

Matkalle osallistui Lapin sodan tapahtumapaikoista kiinnostuneita henkilöitä, yhteensä 34 retkeläistä. Matka alkoi tiistai-illalla Loimaalta Pikibussilla Tampereelle, josta jatkoimme yöjunalla Rovaniemelle. Napapiiriltä suunnattiin Kukkolan tilausliikenteen bussilla pohjoista kohti Kemijärven ja Pelkosenniemen kautta Savukoskelle.

Taistelupaikat hyvin tuntevat oppaamme kapteeni (res.) Olavi Akkanen, majuri (evp.) Risto Turunen ja yliluutnantti (evp.) Tapani Vierelä kertoivat Joutsijärven, Mäntyvaaran ja Pelkosenniemen taisteluista.

Savukoskelta matka jatkui Tanhuan kautta kohti Lokkaa. Autossa kuulimme kertomuksia partisaanien hyökkäyksistä siviilikyliin. Lokassa pysähdyimme partisaanien uhrien muistomerkille, jossa majuri (evp.) Pertti Lokka kertoi partisaanien tuhoisasta hyökkäyksestä Lokan kylään 14.7.1944. Partisaanien hyökkäyksessä kuoli 21 henkilöä ja yksi tyttö otettiin vangiksi.

Lapin legendat tutuiksi

Autossa kuulimme tarinaa ”Moskusta” eli Aleksi Hihnavaarasta, joka oli savukoskelainen poronomistaja ja kiistelty hahmo Lapissa. Oppaat kertoivat Lohijoen taistelupaikasta Siltaharjussa sekä Vuotson ja Tankavaaran saksalaisista asemista. Tankavaarassa tutustuimme tykin tuliasemaan. Täältä matkamme jatkui Laanilaan, jossa pysähdyimme kuulemaan kertomuksen partisaanien 7.4.1943 tuhoiskusta linja-autoa kohtaan.

Iskussa sai surmansa 4 ihmistä. Surmansa saaneiden joukossa oli piispa Y. A. Wallinmaa. Surmapaikalle on pystytetty muistopaasi ”Piispankivi”. Laanilasta ajoimme Kaunispään kautta Ivaloon, jossa yövyimme. Illalla oppaillemme jaettiin kerhon viirit. (kuva 875)

Hotellissa saimme kuulla Jouko Haonperän kertomana mielenkiintoisen tarinan alastarolaisen luutnantti Kauko Ainelan sotatiestä Lutonmiesten joukoissa osasto Pennasen komppanianpäällikkönä. Ainela kaatui Lounavaarassa 8.4.1942. Häneltä jäi kolme sota-aikaista muistikirjaa, joista kaksi Haonperä luovutti Lutonmiehille.

Torstaina lähdimme aamiaisen jälkeen kohti Raja-Joosepin kenttää. Luttojoen rannalla saimme kuulla havainnollisen esitelmän Luton miesten taisteluista. Erillisosasto Pennanen perustettiin Ivalossa kesäkuussa 1941. Noin 1400 miehen vahvuinen osasto koostui osittain Inarin ja Utsjoen kuntien alueelta kootuista reserviläisitä. Siihen kuului metsätyömiehiä, kullankaivajia, poromiehiä, saamelaisia ja kolttia.

Erillisosaston tehtävä oli jatkosodassa tiedustelun lisäksi estää neuvostojoukkojen hyökkäykset Luttojoen suunnassa Suomen puolelle. Luton miesten taistelu teki mahdolliseksi siviilien elämän toisen maailmasodan aikana kotiseudullaan Luton erämaissa Paatsjoen varsilla, Sarmitunturin ja Kurupään sekä Saariselän tunturien alueilla. Aselevon tultua erillisosasto Petsamo irtaantui hyvässä järjestyksessä Luton rintamalta ja siirtyi Kemin kaupunkiin suojaamaan sen tuotantolaitoksia.

Oppaamme kertoi elävästi tarinan ”Raja-Joosepista” eli Joosef Sallilasta. Hän syntyi vuonna 1877 Kuivasjärvellä, josta monenlaisten elämänvaiheiden jälkeen päätyi Luttojoen varrelle nykyisen Inarin alueelle. Joosepin elämää kuvaillaan useissa kaunokirjallisissa teksteissä. Raja-Joosepin elämästä on tehty mm. näytelmä ”Raja-Jooseppi ja Tilta”. Raja-Jooseppi kuoli Luttojoella omassa asunnossaan 10.5.1946. Joosepin mukaan on nimetty Raja-Joosepin rajanylityspaikka Inarissa.

Pertti Vesanto

Seppeleen laskijat Kolmenvaltakunnan rajapyykillä.

”Piispankivi” eli Laanilan uhrien muistopaasi.

Raja-Joosepin kentällä vieraili myös paikallisen rajavartioston päällikkö kertomassa rajavalvonnasta ja rajamiesten nykyisestä työstä. Paikalla ollut pieni partio koiran kanssa havainnollisti rajamiesten varustusta. Tämän jälkeen kävimme bussilla vielä kääntymässä Raja-Joosepin raja-asemalla. Josta matka jatkui saamelaismuseo Siidaan. Museon laaja ulkoalue oli hyvin kiinnostava rakennuksineen, kotineen ja erilaisine pyyntiansoineen. Museosta siirryimme illaksi Leville illalliselle ja yöpymään.

Polkuvaellus rajapyykille

Aamulla matka jatkui Muonion kautta kohti Kilpisjärveä. Saimme oppaaksemme yliluutnantti (evp.) Kosti Hietalan. Hänen johdollaan tutustuimme Yli-Muonion sodanaikaiseen varuskuntaan. Yli-Muonio säilyi pääosin saksalaisten tuhoilta. Saimme kuulla tarinaa kylän taloista niiden sodanaikaisesta käytöstä. Yli-Muoniosta suuntasimme Palojoensuun taistelupaikan kautta Enontekiön ”Jämärään” , jossa sijaitsee saksalaisten vuonna 1944 rakentama Sturmbockin linnoitusalue.

Linnoituksen tarkoitus oli osaltaan turvata saksalaisten kulku Jäämerelle Pohjois-Norjan satamiin. Linnoitusalue jatkui Palovaaran rinteille ja katkonaisena Norjan puolelle. Sturmbockin miehitti Saksan 7. vuoristodivisioonan 12000 sotilasta lokakuun lopussa 1944. Suomalaiset seurasivat perässä 8 km päässä sijaitsevaan Markkinan kylään.

Saksalaisjoukot irtautuivat Sturmbockista 11.1.1945 mennessä. Suomalaisten pieni taisteluosasto Loimu seurasi saksalaisten perässä Kilpisjärvelle saakka. Saksalaisjoukot irtautuivat omaehtoisesti kantalinnoitetusta taisteluasemastaan Kilpisjärveltä Norjan puolelle 27.4.1945. Tällöin päättyi Lapin sota. Sturmbock-asemaa on entistetty vähäiseltä osalta Käsivarrentien vierestä vuosina 1987-1989. Alueelle rakennetussa museossa on pysyvä näyttely ”Sota-aika Tunturi-lapissa”. Täällä voidaan tutustua Lapin sodan tapahtumiin sekä nähdä taistelupaikoilta kerättyä esineistöä.

Kilpisjärveltä pääosa joukostamme (20 henkilöä) lähti illalla sateisesta säästä välittämättä vaeltamaan kolmen valtakunnan rajapyykille, jolle oli laivamatkan jälkeen vielä 3,5 km kävelymatka huonokuntoista polkua pitkin. Rajapyykillä laskimme kenraali Olli Nepposen johdolla Porin prikaatin killan Vääpelikerhon seppeleen lapinsodan naisten ja miesten muistolle. Kenraali Nepponen päätti koskettavan puheensa sanoihin ”Kunnia - Isänmaa”. Lopuksi laulettiin ”Sun kätes Herra voimakkaan…”.

Viimeisenä matkapäivänä lauantaina 1.8. palasimme Muonion, Kolarin ja Pellon kautta Rovaniemelle. Rovaniemellä vierailimme saksalaisten sotilaiden hautausmaalla Norvajärvellä. Suomen rintamilla kaatui 2. maailmansodan aikana n. 15000 saksalaista sotilasta. Norvajärven hautamauseleumi vihittiin 31.8. 1963. Mausoleumiin on haudattu 2683 toisessa maailmansodassa kaatunutta saksalaista.

Raisiolaisupseerit koukkasivat Raatteentieltä Itä-Suomen kierrokselle

Risto Nikkonen

Raision Reserviupseereiden ja Naisten tämän kesän matkan päätavoite oli Raatteentie ja sen talvisodan taistelut. Toki paljon muutakin matkaan sisältyi.

25.6. kenttälounas- ym. varusteet autoon ja 33 hengen voimin Keski-Suomen kautta matkaan.

Vaajakoskella nautimme perinteisen kenttälounaan eli hernekeitto avec. Lounaan yhteydessä oli merkittävä ylennystilaisuus, kun monivuotinen matkamme ”vääpeli” **Riitta Nikkonen** ylennettiin yksimielisesti ”ylivääpeliksi”. Riitta oli saanut tästä vihiä ja tarjosi avecit.

Matka jatkui Siilinjärven kautta Nilsiään, jossa saimme tutustua viime vuoden Kylähullun **Matti Kuosmasen** ideoimaan Kaivosareenaan, jonka uutuutena on 45 metrin korkeuteen nouseva pyörivä, torninosturista rakennettu risti. Tahkon huipulla käynnin jälkeen iltapalalle ja yöpymään hotelli Tahkoon.

Seuraavaksi 26.6. matka jatkui Iisalmeen ja Koljonvirran maisemiin, ensin Juhani Ahon museo ja sen jälkeen Koljonvirran taistelupaikkoihin ja taistelun kulkuun, sekä **Sven Dufvan** tarinaan tutustuen. Retkikahvien jälkeen kohti Raatteentietä ja Raatteentien museota, jossa katsoimme Raatteentie-filmin.

Museon ulkoalueella olevan muistomerkin juurelle laskimme itse tekemämme seppeleen suomalaisten soturien kunniaksi. Seppeleen matkalaisten puolesta laskivat **Kauko Mannerjärvi, Risto Nikkonen, Mirja Oksanen-Sainio** ja Riitta Nikkonen. Yhteislaulu kuului myös asiaan.

Tämän jälkeen ajoimme Raatteentietä rajalle asti, jossa valmistimme kovalla sateella kenttälounaan ja söimme sen täydessä auringonpaisteessa. Kuhmossa yövyimme Kalevala-hotellissa.

Matkalaiset yhteiskuvassa Bomban päärakennuksen edessä.

Seppelpartio valmiina seppeleen laskuun. Vasemmalta Kauko Mannerjärvi, Risto Nikkonen, Riitta Nikkonen ja Mirja Oksanen-Sainio.

Pitkä mutta mielenkiintoinen reissu

27.6. Kuhmon talvisotamuseon jälkeen ajoimme Nurmeksen Karjalaiskylään, jossa tutustuimme oppaan johdolla mm. Bomban mahtavaan päärakennukseen ja näyttelyyn. Kulttuurin nälkää seurasi tutustuminen Lieksan Paaterissa **Eeva Ryynäsen** vaikuttavaan, pääasiassa puusta tehtyihin taide-esinenäyttelyyn. Kenttälounaan tekoon ja matka Kiteelle yöpymään.

28.6. ajoimme pitkin Punkaharjun mahtavia maisemia, Taidenäyttely Retretin luolan suu oli vielä suljettu (avautui 2 viikon päästä). Sitten kohti Vaalimaata lounaalle. Hiljaiselta vaikutti raja-asema tiedossa olevin syin. Viimeinen matkamme tutustumiskohde oli ”uudelleen herännyt” Virolahden bunkkerimuseo, joka oli lopettamisuhan alla, mutta sai uuden alun 2026 maaliskuussa yksityisten yrittäjien toimesta. Museo liittyy olennaisesti Salpalinjaan, joten toivotaan menestystä toiminnalle.

Matkareittimme oli kohtuullisen pitkä, mutta mielenkiintoinen. Suurkiitos kaikille osallistujille, matkan aikana saimme kuulla mielenkiintoisia tarinoita, kiitos **Pekka, Pertti, Matti**, kuljettajamme **Lauri**, tietokilpailuja unohtamatta.

Raisiossa marssittiin tekoaltaan ympäri Maaottelumarssin hengessä

Markus Hietamäki
Mika Leino

Raision Reserviupseerit ja Raision Reserviläiset järjestivät syyskuun Maaottelumarssiin liittyvän yhteismarssin Haunisten altaan luontoalueella Raisiossa. Noin kymmenen kilometrin mittaiselle lenkille osallistui yhteensä 15 reserviläistä ja reserviupseeria.

Tapahtuma on muodostunut jo perinteeksi, sillä kyseessä oli järjestyksessään neljäs kerta, kun yhdistykset marssivat yhdessä Maaottelumarssin hengessä. Syyskuu on Reserviläisliiton ja Reserviupseeriliiton valtakunnallisen Maaottelumarssin aikaa, jolloin jäseniä kannustetaan liikkumaan ja keräämään suoritusmerkintöjä vähintään kymmenen kilometrin marssisuorituksilla.

Syksyinen sää suosi osallistujia. Ilma oli lämmin, ja Haunisten alueen paikoin vaativa maasto nosti hien pintaan kokeneemmillekin kulkijoille. Marssin puolivälissä pidettiin tauko, jonka aikana paisteltiin makkaraa sekä nautittiin virvokkeita, urheilujuomaa ja vissyä. Huollosta ja taukopaikan tarjoilusta vastasivat **Mika Leino** ja **Oskari Kuuskoski**.

Rento tunnelma säilyi koko matkan ajan. Kävelyn lomassa muisteltiin myös varusmiesajan marssiperinteitä ja keskustelu kääntyi hetkittäin tuttuihin marssilauluihin, kuten Sillanpään marssilauluun. Vaikka yhteislauluun ei tällä kertaa päädytty, ei siihen olisi paljoa enää puuttunut.

Mukana oli myös uusia reserviläisiä, joihin oli tutustuttu viime aikoina muun muassa Killin markkinoilla. Yhteinen marssi osoitti jälleen, että reserviläistoiminta tarjoaa liikunnan lisäksi hyvän mahdollisuuden tavata samanhenkisiä ihmisiä ja vahvistaa paikallista yhteishenkeä

Tuula Rahkonen

Haunisten tekoallasta kierrettiin rehdissä maaotteluhengessä.

Joulutulet loimuavat jälleen Raisiossa

Krista Oförsagd

Joulukuinen ilta laskeutui hiljalleen Raision ylle. Pakkasen kirpeys tuntui poskilla, ja seurakuntatalon sekä Raisiontien väliselle nurmialueelle syttyi yksi kynttilä toisensa jälkeen. Pienistä liekeistä kasvoi vähitellen lämmin valomeri, joka pysäytti ohikulkijan katsomaan ja muistutti siitä, että joulun kiireen keskelläkin voi löytää hetken rauhalle.

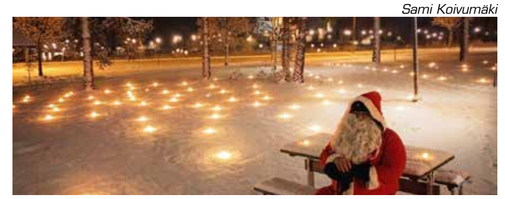
Raision Reserviläisten perinteinen Joulutulet-tapahtuma kokosi yhteen yhdistyksen jäseniä, heidän läheisiään ja muita joulun tunnelmasta nauttivia. Kynttilöiden loisteessa vaihdettiin kuulumisia, tavattiin tuttuja ja toivotettiin tervetulleiksi myös ensikertalaiset. Yhteisöllisyys syntyi pienistä asioista – lämpimästä glögimukista, pipareista, nuotion äärellä grillatuista eväistä ja yhteisestä hetkestä, joka ei kiirehtinyt minnekään.

Illan aikana laulettiin tuttuja joululauluja, ja lasten iloksi paikalle saapui myös joulupukki. Valojen keskellä oli helppo huomata, kuinka yksittäinen kynttilä on pieni, mutta yhdessä sadat liekit loivat maiseman, joka toi valoa sekä talviseen iltaan että mieliin.

Joulutulet on enemmän kuin tapahtuma. Se on perinne, joka muistuttaa yhteisön merkityksestä ja siitä, että maanpuolustushenki rakentuu myös kohtaamisista, välittämisestä ja yhdessä vaalituista tavoista. Kynttilöiden valo kantaa viestiä rauhasta, muistamisesta ja toivosta – arvoista, jotka ovat ajankohtaisia jokaisena jouluna.

Raision Reserviläiset jatkaa tätä kaunista perinnettä myös tulevina vuosina ja toivottaa kaikki tervetulleiksi kokemaan kynttilämeren hiljaisen, mutta puhuttelevan tunnelman.

Sami Koivumäki

Raision Reserviläisten joulutulista kasvoi uusi reserviläisperinne vuoden pimeään aikaan.

Vapepa yhteistyöhön Turun Reserviupseerien kanssa

Petri Tolonen

Vapaaehtoinen Pelastuspalvelu eli Vapepa on yli 50 järjestön ja yhteisön muodostama vapaaehtoisten verkosto, joka tukee viranomaisia erilaisissa onnettomuus- ja poikkeustilanteissa. Toiminta perustuu vapaaehtoisuuteen, koulutukseen, yhteistyöhön ja viranomaisen antamaan tehtävään.

Vapepan tunnetuin tehtävä on kadonneiden henkilöiden etsintä, mutta vapaaehtoisia tarvitaan myös muun muassa ensihuollossa, liikenteenohjauksessa, viestinnässä, evakuointien tukena ja muissa viranomaisten määrittelemissä tukitehtävissä.

Vapepa ei korvaa viranomaisia, vaan tukee heidän toimintaansa. Hälytyksen yhteydessä vapaaehtoiset toimivat johdetusti osana viranomaisen kokonaisuutta ja oman koulutuksensa mukaisissa tehtävissä.

Turun Reserviupseerit ry tarjoaa jäsenilleen nyt helpon väylän päästä mukaan Vapepan toimintaan. Tavoitteena on muodostaa oma reserviupseereista koostuva hälytysryhmä, jonka jäsenet voivat osallistua Vapepan koulutuksiin, harjoituksiin ja hälytystehtäviin oman kiinnostuksensa ja käytettävissä olevan aikansa mukaan.

Ryhmässä ei tarvitse sitoutua jatkuvaan päivystämiseen tai olla käytettävissä jokaiseen hälytykseen. Jokainen osallistuu omien mahdollisuuksiensa mukaan.

Vapepa-toimintaan ei tarvitse tulla valmiina ammattilaisena. Toimintaan saa koulutusta, ja osaaminen karttuu vaiheittain käytännön harjoituksissa ja tehtävissä.

Hyvä lähtökohta on tutustua Vapepan toimintaan ja osallistua perus- ja hälytysryhmätoimintaan liittyvään koulutukseen. Tämän jälkeen omaa osaamista voi syventää esimerkiksi etsinnän, viestinnän, ensihuollon tai johtamisen tehtävissä. Koulutuspolku antaa valmiuksia toimia turvallisesti ja tehokkaasti myös todellisissa hälytystilanteissa.

Tärkeää ei ole se, kuinka paljon osaat tullessasi mukaan, vaan se, että olet valmis oppimaan ja toimimaan yhdessä muiden kanssa.

Miksi juuri reserviupseeri?

Reserviupseereilla on Vapepaan poikkeuksellisen hyvät lähtökohdat. Sotilaskoulutuksessa ja reservissä on opittu asioita, joista on suoraa hyötyä vapaaehtoisessa pelastuspalvelussa: johtamista, suunnitelmallisuutta, toimintaa paineen alla, viestintää, kartanlukua, ryhmätyöskentelyä ja vastuun kantamista.

Reserviupseeri on tottunut siihen, että tilanteessa ei aina ole kaikkea tietoa saatavilla, mutta toimintakyky on silti säilytettävä. Vapepassa tarvitaan juuri tätä asennetta. Hälytystehtävissä toimitaan osana suurempaa kokonaisuutta, noudatetaan annettuja ohjeita ja pidetään huolta sekä omasta että muiden turvallisuudesta.

Samalla Vapepa tarjoaa reserviupseerille mahdollisuuden käyttää ja kehittää näitä taitoja täysin uudenlaisessa toimintaympäristössä – ihmisten auttamiseksi ja yhteiskunnan turvallisuuden hyväksi.

Vapepa tarjoaa konkreettisen tavan tehdä jotakin merkityksellistä. Hälytystehtävässä oma osaaminen voi olla ratkaisevan tärkeää silloin, kun joku tarvitsee apua.

Kuva: Teemu Ullgrén / Suomen Punainen Risti

Etsintäpartio tutustumassa annetun etsintäalueen karttaan. Kadonneiden etsintä on tunnetuin osa Vapepan toimintaa.

Toiminta tuo myös uusia kokemuksia ja ihmisiä ympärille. Harjoituksissa oppii käytännön taitoja, joita voi hyödyntää niin vapaaehtoistoiminnassa kuin arjessakin. Samalla oma johtamis-, viestintä- ja toimintakyky kehittyy.

Ja ennen kaikkea: Vapepassa ei tarvitse toimia yksin. Hälytystehtävissä työskennellään yhdessä eri järjestöjen vapaaehtoisten ja viranomaisten kanssa. Jokaisella on oma roolinsa ja jokaisen panosta tarvitaan.

Lisätietoa saat Vapepan sivuilta (vapepa.fi) sekä Turun Reserviupseerien omasta Vapepa toiminnasta Petri Toloselta (petri-tolonen@live.fi, p. 040 7220 372)

Raivaajaosasto Sääksi - 20 vuotta miinantorjuntaa

Raivaajaosasto Sääksi on erikoistunut miinantorjuntaan.

Matti Hautero
Jan Wahlstein

Puolustusvoimien reserviläisten vapaaehtoista harjoitustoimintaa on nyt toteutettu yli kolmekymmentä vuotta, joista viimeisten kahdenkymmenen vuoden aikana tärkeää roolia ovat edustaneet aktiiviseen toimintaan sitoutuneet maakuntajoukot.

Merivoimien yksi aktiivisista maakuntajoukoista, Rannikkolaivaston 4. Miinantorjuntalaivueen alaisuudessa toimiva Raivaajaosasto Sääksi, juhli syyskuun ensimmäisenä viikonloppuna kahdettakymmenettä toimintavuottaan arvokkain seremonioin.

Viimeisten vuosien voimakkaasti muuttunut maailmantilanne yhteiskunnan turvallisuuden ja maanpuolustuksen kentällä on vahvistanut sotilaallisen varautumisen merkitystä jokaisen puolustushaaran toiminnassa. Miinanraivaus on edelleen tärkeä osa huoltovarmuutemme turvaamista, joka menetelmänä on noussut vahvasti uudelleen esiin viimeisten vuosien tapahtumissa niin kotivesillämme Itämerellä, kuin maailman suurissa kriisipesäkkeissä.

Muutos syvästä rauhan ajasta jännittyneeseen geopoliittiseen tilanteeseen on vaikuttanut myös maakuntajoukkojen tekemisen luonteeseen ja asenteeseen. Kun toiminnan alkuaikojen draiverina toimi merellinen harrastus ja maanpuolustustahto, niin nykyisellään kaiken keskiössä on aito valmius ja varautuminen poikkeusolojen tehtäviin.

Vanheneva aluskalusto haasteena

Merivoimien aluskalustoon tukeutuvan joukon toiminta on kuluneiden vuosien aikana joutunut myös sopeutumaan muutoksiin, vaikka viime vuosien valtavat teknologiaharppaukset eivät vielä ole vaikuttaneet merkittävästi viirikön toimintaan. Sen sijaan vanhenevat Kiiski-luokan miinanraivausveneet ja käytöstä poistuneet Kuha-luokan miinanraivaajat, sekä viirikön komentoveneenä toiminut L-110 ovat tuoneet koulutustavoitteisiin uusia haasteita ja uusia alustyyppejä, joilla suorituskykyä ylläpidetään ja harjoitellaan, siihen saakka, kunnes seuraava miinanraivaaja-alusluokka tulee operatiiviseen käyttöön.

Tähän menee kuitenkin vielä muutamia vuosia, ja toiminnan jatkumoa on vahvistanut kolmen Kiisken elinkaaripäivitys, sekä mahdollisuus kouluttautua toimintaa tukevien muiden alusluokkien, kuten 8. huoltolaivueen Utö-luokan kuljetusalukset, sekä Syöksy-luokan komentoveneen käyttöön.

Vuosien varrella viirikön kehityspolussa on otettu merkittäviä edistysaskeleita, kun tulevia tavoitteita on pyritty ennustamaan ja vastaamaan voimakkaasti muuttuvan teknologian tarpeita. Tämä työ on tehnyt koulutus- ja harjoitustoiminnasta määrätietoisempaa ja vision rinnalle on otettu kuluvana vuonna käyttöön myös henkilökohtaiset koulutuspolut, joiden tukemana jokainen voi yksilöllisesti kehittää omaa osaamistaan tehtävien vaatimalla tavalla.

Jatkuvuus on ollut kaiken keskiössä vapaaehtoisessa, sitoutumista vaativassa reserviläistoiminnassa. Tietyt kriittiset tehtävät kuten alusten päälliköt ja konepäälliköt sekä osaston johto ovat edellyttäneet riittävän ison reserviläispoolin ylläpitoa, jotta alusten operointi ei vaarannu ja osaaminen on saatu pidettyä korkealla ja laajalla tasolla.

Raivaajaosaston juhlapäivä keräsi viirikön väkeä Turkuun.

Vaikka Kiiski-luokan peruskunnostuskierroksen aikana alusten käyttömahdollisuudet ovat olleet rajalliset, huolellisesti suunniteltu harjoitustoiminta ja henkilöstön sitouttaminen ovat säilyttänyt yksikön toimintakyvyn ja pitäneet yllä motivaatiota jatkumon varmistamiseksi. Vakiintuneet koulutuskäytännöt, koulutuskortit ja jatkuva rekrytointi sopivien henkilöiden osalta, tulevat turvaamaan tämän myös jatkossa.

Viirikön merkkipäivää juhlistettiin Itämeren turvallisuutta käsittelevällä seminaarilla, sekä juhlapäivällisessä Forum Marinumin merihistoriallisessa miljöössä. Raivaajaosasto Sääksi kunnoitta myös edesmenneitä miinanraivaajia laskemalla seppeleen miinanraivaajien muistomerkille arvokkaan vierasjoukon läsnäollessa.

ASIANTUNTIJALTA

Iran ja Ukraina suurvaltapelin myllytyksessä

Kesän aikana on haettu edellytyksiä Iranin sodan tulitauolle ja rauhalle. Iran pitää neuvotteluyhteyttä kolmansien tahojen kautta. Se ei ole tinkinyt Hormuzin salmen valvonnasta, uraanin rikastamisesta, Libanonin sodan lopettamisesta eikä ulkomailla jäädytettyjen varojen palauttamisesta. Iran ja Oman laajensivat vaikutusvaltaansa Hormuzin salmessa sovittuaan yhteisesti perittävistä väylämaksuista.

Trump lupasi risteilyohjusten ja ammusten puutteen takia olla pommittamatta Irania kertoen lisäävänsä Iranille lisää taloudellista painetta. Syyskuussa USA torjui Irakin yritykset miinoittaa helikoptereilla Hormuzin salmen väyliä, josta Iran sai syyn kostoiskuihin Jordaniaan ja Arabiemiirikuntien amerikkalaisiin tukikohtiin. USA ja Saudit iskivät myös Syyrian ISIS-peräisten terroristien kotipesiin. USA-sotilaiden medialle levittämät kuvat osoittavat omien sekä liittolaisten ja kumppanien tukikohtien sekä öljyinfran kärsineen mittavista tuhoista. Iranin tukemien Jemenin Huthien iskut saudi-Arabian tärkeimpään lentotukikohtaan, öljyinfraan, sekä Bab el-Mandebin kapeikon haltuunotto, joka estää Saudeilta Punaisenmeren satamien käytön.

Iranin sodankäynti näyttää entistä ärhäkämmältä. Lännen pakotteet, tullisankatiot, merisaartoyritykset, meri- ja muihin kansainvälisiin oikeuksiin ja sopimuksiin vetoamiset eivät toimi. Yhdysvaltain uhkaukset hävittää Iranin elintärkeä infra ja tuotanto on vain lisännyt Iranin uhoa ja vaikutusvaltaa. Iranin monipuolinen droonien, ballististen ohjusten ja miinojen käyttö lisää uhkaa Persianlahden ja Punaisenmeren meriliikenteelle. Suezin kanavan liikenteen turvaaminen on nähtävä tämän uhkan yhteydessä. Saudeilla on Suezin kautta ainoa yhteys laivakuljetuksiin Aasian kuluttajille. Trumpin väitteet, että öljynhinnan nousu yli 10 US-dollariin johtuu Ukrainan sodasta. Globaali öljymarkkina kertoo sen johtuvan Iranin sodasta.

Shanghain yhteistyöjärjestön SCO-kokous elokuun lopulla Kirgisiassa sattui Venäjälle ja Iranille otolliseen ajankohtaan. Paikalla oli Kiinan lisäksi Intia, Iran ja Pakistan. Putin pääsi heti suoraan kosketukseen **Xi Jinpingin** kanssa, joka totesi suhteiden kehittyneen entistä vakaammaksi ja tulevaisuuden näyttävän valoisalta. BRICS-maita tiiviimmällä kokoonpanolla käsiteltiin mm. suhtautumista lännen talouteen ja turvallisuuspolitiikkaan. Oman painoarvonsa antaa Intian pääministeri **Modin** patistelu **Putinille** TV-lähetyksessä lopettaa Ukrainan sota. Yhteisymmärrystä maailmanjärjestyksen tulevasta tilasta ei saatu.

Trumpin uusinta pakotepäätöstä seuraavana viikonloppuna oli BRICS-maiden 20-vuotis juhlakokous New Delhissä - yhteisymmärrystä ei myöskään siellä löydetty. Intian tavoitteena kun ei ole Yhdysvaltain suhteiden vaarantaminen eikä Kiinan indopasifisen alueen hegemonia. Trump tietää Kiinan merkityksen BRICSin johtovaltiona. Yllättäen hän kutsui Kiinan autoteollisuuden tervetulleeksi Yhdysvaltoihin. Lisäksi hän teki diilin Valko-Venäjän kanssa Kanadaa halvemman lannoitteille tärkeän ammoniakin kaupasta - viesti kahteen ellei kolmeenkin suuntaan.

Trump oli loppukesästä keskittynyt yhä enemmän vartiomaan läntisen pallonpuoliskon luonnonvaroja omaavien maiden asemaa, jopa annektointia. Grönlannin ”ikuinen” sotilaallisen puolustamisen sopimus allekirjoitettiin YK:n 81. yleiskokouksen yhteydessä. Kanadan liittämisen esille otto laukaisi keskustelut Kanadan EU-liitännäisjäsenyydestä. Kanadasta tulisi Ranskan Newfoundlandin ja Labradorin naapuri. Kuuba ja Karibianmeren pienet valtiot ovat poliittisesti tai luonnonvaroineen varuillaan. Kiinan kiinnostusta Atlantille ja Karibialle kertoo maan ensimmäisen Afrikan länsirannikon sataman hankkiminen ja partiointi alueella.

Ukrainan sodan rauha oli kesän aikana ikään kuin tauolla. Putin ei ole luopunut Donpassin alueen liittämisestä Venäjään, eikä näemmä koko Ukrainan valloittamisesta tai pakottamisesta ainakin Venäjän valtapiirin. Päinvastoin hänen toimensa viittaa edelleen Ukrainan kansan ja kulttuurin nujertamiseen. Sodan päätyttyä on todennäköistä aihetta epäillä hybridi- ja informaatiosodan jatkumiseen Euroopan unionia ja Natoa vastaan. Vain Trump itse tietää mitä on luvannut jo viime talvena Alaskan kahdenvälisissä keskusteluissa.

Witkoff ja **Kushner** matkustivat syyskuun ensimmäisenä viikonloppuna Trumpin edustajina Moskovaan ja Kiovaan. Toisen kierroksen kokouksessa oli läsnä Ranskan, Saksan ja Britannian turvallisuusasiantuntijoita. Neuvottelijat kertoivat keskustelleensa Venäjän kanssa yhteisistä taloushankkeista. Rauhanneuvotteluita ei kommentoitu vaan todettiin aluekysymyksen olevan Zelenskyin ja Putinin välinen asia. Aiheellista on epäillä Trumpin saneleman Zelenskyille rauhanehtojen linjaukset.

Putin oli luvannut aiemmin puhelin keskustelussa Trumpin kanssa, ettei maalla ole aggressiivisia suunnitelmia Eurooppaa vastaan. Päin vastoin alkaa näyttää siltä, että uhatessaan Eurooppaa hybridi-, sabotaasi- ja elintärkeän infran häirinnällä ja vaurioittamisella hänen mielessään on ajatukset menneessä, 2008 Myncheninturvallisuuskokouksessa. Venäjän on todettu tehneen EU:n alueelle lähes 200 drooni-iskua ja 750 diplomaattia ja lähetystötyöntekijää on karkotettu eri maista Venäjän jatkaessa tihutöitä EU:n alueella.

Putinille suotuisat, tavanomaiset näytösvaalit tuotti Putinin valtapuolueelle lähes 60% jättipotin. Äänestysprosentti oli lähes 60%. Vaalitulos palvelee Putinin uran ja sodan jatkumista. Laiton äänestys neljällä miehitetyllä alueella varmisti Putinille, että valloitettuja alueita ei tarvitse palauttaa Ukrainalle. Vaalitarkailijat raportoivat tuloksen kuitenkin eriytyneen todellisesta puoluekannatuksesta. Se kertoo tyytymättömyydestä viiden vuoden sotimisen tuomiin arjen ongelmiin. Trumpille se kertoo Putinin olevan vielä pitkään Venäjän kanssa tehtävien diilien ohjaksissa. Se vahvistanee myös Trumpin kantaa syrjäyttää Eurooppa rauhanneuvotteluissa.

YK:n yleiskokouksen yhteydessä ilmoitettiin Trumpin kutsuneen Putinin G20-maiden Floridan Miamissa järjestettävään kokoukseen, jonka yhteydessä neuvoteltaisi Ukrainan sodan rauhasta. Mukana on tietysti Xi Jinbing, jonka Trump otti vastaan juhlavasti Andrewsin sotilastukikohdassa ylilentoineen. Siellä neuvoteltiin lyhyesti Kiinan ja USA:n kauppasuhteista, Irakin rauhasta ja tekoälyn kehittämisestä. Xi halusi tekoälyn kehittämisen ihmisen johtoon, eikä halunnut rajoittaa kehitystä - Kiinan ollessa kehityksessä jäljessä - samoin Trump, koska USA on siinä Kiinaa edellä.

Kauppasota vältettiin tullisopimuksen jatkamisella kahdella kuukaudella ja Kiinan aikoman maametallien vientikiellon kumoamisella. Kiinan edustelutiedon jakaminen Iranille USA-joukkojen sijainnista on lienee agendalla. Maiden välistä suhdetta riivaa USA:n tuki Taiwanille ja Iranin sota, jonka nopeaa loppua Xi peräänkuulutti vaatien vielä USA:lta malttia Taiwanin itsenäisyyden käsittelyssä.

Öljylaivaukset ainakin Kiinaan jatkunevat Irakin suojeluksessa vaikka Xi onkin huolissaan niin Ukrainan kuin Irakin sodan mahdollisesta eskaloitumisesta. Kiina on kieltänyt aiemmin tukevansa Venäjän hyökkäyssotaa Ukrainassa. Tosiasia kuitenkin on läheisestä strategisesta kumppanuudesta Venäjän ja Iranin kanssa sekä Pohjois-Korean suhteessa Ukrainan sotaan. Intia tosin välttää tällaista kumppanuutta ja nauttii Venäjän kanssa kansallisten valuuttojen käytöstä venäläisen öljyn ja aseiden kaupassa.

EU ja Nato jatkaa osin perustehtävänsä mukaisesti Ukrainan tukemista (YK:n Charterin mukaista laittoman hyökkäyksen kohteeksi joutuneen auttamista) luvaten syyskuun kokouksessa etsiä samanmielisten tukijoiden mahdollisuuksia luovuttaa ohjuksiaan Ukrainalle. Saksan puolustusministeri **Boris Pistorius** kehotti jo aiemmin muitakin maita tarkistamaan valmiusvarastonsa, josko ohjuksia voitaisi lähettää kiireellisesti Ukrainaan. Saksa lähettää ensimmäisenä Ukrainalle ”kiireellisenä” apuna Patriot-ilmatorjuntaohjuksia omista valmiusvarastoistaan.

EU:n komission hallinnoimasta 90 miljardin euron lainan 3,2 miljardin erän Ukraina voi varata Trumpin lupaamien Patriot ohjusten ostoon. Britannia tukee Ukrainan ilmapuolustusta 116milj eurolla: Patriot-ohjuksia, it-tykistön ammuksia sekä drooneja. Ne luvattiin toimittaa ennen talven tuloa. Apu on osa Naton Ukraina-tukiohjelmaa. Maa tukee myös Ukrainan pitkänmatkan SCALP-ohjusten kokoonpanoa lähettämällä tarvittavia komponentteja. Samanmielisten koalition Ukrainan-tukiohjelma tukee edelleen Euroopan turvallisuus- ja puolustus poliittista linjaa.

Tulevien kuukausien ajan ja viimeistään Miamin kokouksessa on paljon pelissä uuden maailmanjärjestyksen, suurvaltojen hegemoniatavoitteiden ja ennen kaikkea globaalin jännitteen ja maapallon elinkelpoisen tulevaisuuden ehdoista. Huomioitavaa oli tasavallan presidentin Alexander Stubbin myöntävä vastaus kutsuun osallistua G20-maiden kokoukseen.

Iranin ulkoministeri kertoi Iranin tarjoavan seitsemän päivän suunnitelman Lähi-idän konfliktin lopettamiseksi. Suunnitelma pyrkisi avaamaan Homuzin salmen ja aloittamaan neuvottelut Iranin ydinohjelmasta, jos USA lieventää sotilaallista painostusta ja poistaa merisaarron. Ehdotus on samankaltainen, kuin kesäkuussa solmittu aiesopimus. Sen toimeenpanon aikataulu on nopeutettu. Useimmat Persianlahden öljymaat ja saudi-Arabia vaativat pakotteiden jatkamista ja Iranin talouden sanktioita. Qatar ja Oman ajavat neuvottelujen aloittamista jo ensi viikoksi seitsemän päivän tukitaukoineen ja Hormuzin salmen uudelleen avaamisineen.

Yhdysvallat on kertonut kriittisestä kannastaan ja vaatinee aiempien aloitteidensa huomioimista.

Seppo Ruohonen
everstiluutnantti evp.

Kokonaisvaltainen vaikuttaminen, osa 11

Informaatiovaikuttaminen – kokonaisvaltaisen vaikuttamisen näkyvin ulottuvuus

Joni Lindeman

Informaatiovaikuttamisesta on viime vuosina tullut yksi turvallisuuspoliittisen keskustelun yleisimmin käytetyistä käsitteistä. Samalla siitä on tullut myös yksi väärin ymmärretyimmistä. Informaatiovaikuttaminen mielletään usein pelkäksi valeuutisten levittämiseksi tai sosiaalisen median keskustelujen manipuloinniksi, vaikka todellisuudessa kyse on paljon laajemmasta ja järjestelmällisemmästä toiminnasta.

Tässä artikkelissa pyrin määrittelemään, mitä informaatio tarkoittaa vaikuttamisen näkökulmasta ja millaisia keinoja informaatioulottuvuudessa voidaan käyttää tavoitteiden saavuttamiseksi. Lopuksi tarkastelen muutamia viime vuosien suomalaisia esimerkkejä siitä, miten informaatiota on käytetty osana kokonaisvaltaista vaikuttamista.

Informaatio ei ole sama asia kuin tieto. Tieto syntyy, kun ihminen tulkitsee informaatiota omien kokemustensa, arvojensa ja ennakkokäsitystensä kautta. Samaa informaatiota voidaan siis käyttää hyvin erilaisiin tarkoituksiin riippuen siitä, kenelle se suunnataan ja missä tilanteessa se vastaanotetaan.

Informaatiovaikuttamisen tavoitteena ei yleensä ole vakuuttaa kaikkia. Riittää, että riittävän suuri osa ihmisistä alkaa epäillä viranomaisia, kyseenalaistaa päätöksentekoa tai menettää luottamuksensa yhteiskunnan kykyyn toimia. Vaikuttamisen kohteena maattista viestintää, kyberoperaatioita ja jopa sotilaallista voimankäyttöä. Harvoin se toimii yksin, mutta lähes aina se kulkee muiden vaikuttamiskeinojen rinnalla.

Informaatioulottuvuuden keinot

Informaatiovaikuttaminen voidaan toteuttaa monella eri tavalla. Yksi keino on levittää tarkoituksellisesti virheellistä tietoa tai vääristeltyjä tulkintoja. Yhtä tehokasta voi kuitenkin olla oikean tiedon valikoiva esittäminen. Kun kerrotaan vain osa tapahtumista ja jätetään olennainen asiayhteys pois, vastaanottaja muodostaa helposti halutun johtopäätöksen ilman, että yhtään varsinaista valhetta tarvitsee esittää.

Vaikuttamista voidaan toteuttaa myös toistolla. Sama viesti esitetään useiden eri kanavien kautta niin usein, että siitä alkaa muodostua vastaanottajalle tuttu ja uskottava. Sosiaalinen media, verkkokeskustelut, uutisointi, videoalustat ja keskusteluohjelmat voivat yhdessä vahvistaa samaa mielikuvaa, vaikka viestin alkuperä olisi yksi ja sama.

Toinen keskeinen keino on epävarmuuden lisääminen. Tavoitteena ei välttämättä ole saada ihmisiä uskomaan jotakin tietyä väitettä, vaan saada heidät epäilemään kaikkea. Kun luottamus viranomaisiin, tutkimukseen, mediaan ja päätöksentekoon heikkenee, yhteiskunnan toimintakyky alkaa rapautua sisältäpäin.

Informaatiovaikuttaminen osana kokonaisvaltaista vaikuttamista

Kokonaisvaltaisessa vaikuttamisessa yksittäiset vaikuttamiskeinot tuottavat harvoin ratkaisevaa vaikutusta yksinään. Taloudellinen painostus, diplomaattinen toiminta, kyberoperaatiot, sotilaallinen voimankäyttö tai lainsäädännölliset toimet voivat kaikki aiheuttaa konkreettisia seurauksia, mutta niiden todellinen vaikutus riippuu pitkälti siitä, miten ihmiset ne ymmärtävät ja miten he niihin reagoivat. Tässä informaatiovaikuttamisen merkitys korostuu.

ChatGPT

Informaatiovaikuttaminen toimii ikään kuin muiden vaikuttamiskeinojen voiman moninkertaistajana. Sen tehtävänä ei ole pelkästään välittää tietoa, vaan rakentaa tapahtumille merkityksiä, ohjata niiden tulkintaa ja vaikuttaa siihen, millaisia johtopäätöksiä ihmiset tekevät. Saman tapahtuman vaikutukset voivat muodostua hyvin erilaisiksi riippuen siitä, millainen kertomus sen ympärille rakentuu.

Hyvä esimerkki tästä nähtiin Suomessa, kun Itämerellä tapahtuneet ankkurivauriot katkaisivat sähkö- ja tietoliikennekaapeleita. Varsinainen fyysinen vahinko oli rajallinen, ja viranomaiset kykenivät nopeasti käynnistämään korjaustoimet. Julkisessa keskustelussa huomio ei kuitenkaan kohdistunut pelkästään vaurioihin, vaan niiden mahdollisiin syihin, tekijöihin ja tuleviin uhkiin. Tapahtuman ympärille syntynyt keskustelu vaikutti kansalaisten turvallisuuden tunteeseen huomattavasti enemmän kuin itse tekninen vaurio. Fyysinen teko sai vaikutuksensa vasta sen kautta, miten siitä viestittiin ja miten sitä tulkittiin.

Sama ilmiö näkyy satelliittipaikannuksen häiriöissä. Lentoliikenteeseen ja merenkulkuun kohdistuneet GPS-häiriöt ovat sinänsä tekninen ongelma, mutta niiden merkitys muodostuu pitkälti siitä, millainen käsitys ihmisille syntyy yhteiskunnan toimintakyvystä. Jos häiriöiden annetaan näyttäytyä merkkinä viranomaisten kyvyttömyydestä tai yhteiskunnan haavoittuvuudesta, niiden psykologinen vaikutus voi muodostua huomattavasti suuremmaksi kuin itse tekninen haitta. Vastaavasti avoin, nopea ja johdonmukainen viranomaisviestintä voi olennaisesti pienentää häiriöiden vaikutusta kansalaisten luottamukseen.

Informaatiovaikuttaminen voi myös valmistella muiden vaikuttamiskeinojen käyttöä. Ennen poliittisia tai sotilaallisia ratkaisuja pyritään usein muokkaamaan yleistä mielipidettä siten, että tulevat toimenpiteet näyttävät oikeutetuilta tai väistämättömiltä. Samalla voidaan heikentää kohdevaltion kansalaisten luottamusta omiin viranomaisiinsa, liittolaisiin tai puolustuskykyyn. Kun epävarmuus ja epäluottamus ovat jo valmiiksi kasvaneet, muut vaikuttamiskeinot tuottavat huomattavasti suuremman vaikutuksen.

Epävarmuutta ja vastakkainasettelua

Toinen informaatiovaikuttamisen keskeinen tehtävä on peittää muiden vaikuttamistoimien todelliset tavoitteet. Huomio voidaan tarkoituksellisesti ohjata sivuseikkoihin, yksittäisiin virheisiin tai keskinäiseen syyllisten etsimiseen, jolloin varsinainen vaikuttamisoperaatio jää vähemmälle huomiolle. Samalla julkinen keskustelu saadaan kuluttamaan aikaa ja voimavaroja kysymyksiin, joilla ei ole ratkaisevaa merkitystä kokonaisuuden kannalta.

Suomessa nähtiin tästä piirteitä myös vuoden 2023–2024 itärajan tapahtumien yhteydessä. Rajalle ohjattujen siirtolaisten määrä oli määrällisesti varsin pieni, mutta ilmiö synnytti laajan kansallisen ja kansainvälisen keskustelun rajaturvallisuudesta, lainsäädännöstä, ihmisoikeuksista ja viranomaisten toimivaltuuksista.

Fyysinen tapahtuma muodosti vain yhden osan kokonaisuutta. Yhtä merkittäväksi muodostui se informaatioulottuvuus, jossa eri toimijat pyrkivät vaikuttamaan siihen, miten tapahtumat tulkittiin Suomessa ja kansainvälisesti. Keskustelun tavoitteena ei välttämättä ollut saada kaikkia hyväksymään yhtä näkemystä, vaan lisätä epävarmuutta, kärjistää vastakkainasettelua ja sitoa yhteiskunnan päätöksentekoa pitkään jatkuvaan julkiseen kiistaan.

Juuri tästä syystä informaatiovaikuttaminen on kokonaisvaltaisessa vaikuttamisessa niin keskeisessä asemassa. Se ei yleensä aiheuta fyysisiä vahinkoja eikä yksin ratkaise konfliktien lopputulosta. Sen tehtävänä on saada muut vaikuttamiskeinot näyttämään tehokkaammilta, vakavammilta tai merkityksellisemmiltä kuin ne muuten olisivat. Se vaikuttaa siihen, miten poliittiset päätökset hyväksytään, miten taloudelliset toimet koetaan, miten kyberhyökkäyksiin reagoidaan ja miten sotilaallisen voiman käyttö ymmärretään.

Voidaankin todeta, että informaatiovaikuttaminen ei ole vain yksi kokonaisvaltaisen vaikuttamisen osa-alue muiden joukossa, vaan se muodostaa niitä yhdistävän ulottuvuuden. Ilman informaatioulottuvuutta monet muut vaikuttamiskeinot jäisivät pelkiksi yksittäisiksi tapahtumiksi. Informaation avulla niistä rakennetaan kertomuksia, jotka voivat muuttaa ihmisten käsityksiä, ohjata päätöksentekoa ja vaikuttaa yhteiskunnan toimintakyvyn paljon pidempään kuin itse alkuperäinen tapahtuma kestää.

Suomalaisia esimerkkejä

Viime vuosina Suomessa on nähty useita tilanteita, joissa informaatiovaikuttaminen on liittynyt osaksi laajempaa vaikuttamiskokonaisuutta.

Yksi näkyvimmistä esimerkeistä ovat Itämeren alueella jatkuneet satelliittipaikannuksen häiriöt. Vaikka itse GNSS-häiriöt ovat tekninen ilmiö, niiden ympärille on rakennettu runsaasti erilaisia tulkintoja ja väitteitä. Viranomaisten tehtäväksi on muodostunut paitsi teknisen tilanteen seuraaminen myös oikean ja ajantasaisen tilannekuvan ylläpitäminen. Traficomin mukaan häiriöt ovat jatkuneet Suomessa pitkään ja lisääntyneet erityisesti vuosina 2025–2026.

Toinen esimerkki liittyy Venäjän Suomea koskevaan valtiolliseen viestintään. Valtioneuvoston kanslian vuonna 2026 julkaisema katsaus osoittaa, että Suomea käsittelevä retoriikka muuttui vuoden 2025 aikana aiempaa vihamielisemmäksi. Samalla pyrittiin vaikuttamaan siihen, miten suomalaiset ja kansainvälinen yleisö arvioivat Suomen turvallisuuspoliittisia ratkaisuja. Katsauksen mukaan tavoitteena oli vaikuttaa yleiseen mielipiteeseen, käyttäytymiseen ja yhteiskunnan toimintakykyyn – juuri niihin tekijöihin, jotka muodostavat informaatiovaikuttamisen ytimen.

Kolmantena esimerkkinä voidaan pitää erilaisia rajaturvallisuuteen liittyviä tapahtumia, joissa fyysinen toiminta, poliittinen viestintä ja sosiaalisessa mediassa levinneet kertomukset muodostivat yhtenäisen vaikuttamiskokonaisuuden. Yksittäiset tapahtumat eivät jääneet paikallisiksi ilmiöiksi, vaan niistä pyrittiin rakentamaan laajempia mielikuvia Suomen turvallisuudesta, viranomaisten toiminnasta ja yhteiskunnan yhtenäisyydestä.

Kohteena päätöksenteko

Informaatiovaikuttaminen ei ole uusi ilmiö. Uutta on sen nopeus, laajuus ja kyky tavoittaa lähes jokainen kansalainen reaaliaikaisesti. Digitaalinen toimintaympäristö mahdollistaa sen, että yksittäinen viesti voi levitä maailmanlaajuisesti muutamassa minuutissa.

Siksi informaatiovaikuttamisen torjunta ei perustu ensisijaisesti viestien poistamiseen tai keskustelun rajoittamiseen. Kestävin suoja syntyy luottamuksesta, avoimesta viranomaisviestinnästä, medialukutaidosta ja kansalaisten kyvystä arvioida kohtaamaansa informaatiota kriittisesti.

Kokonaisvaltaisessa vaikuttamisessa informaatio ei ole vain yksi toimintaympäristö muiden joukossa. Se on ulottuvuus, joka sitoo yhteen poliittiset, taloudelliset, teknologiset ja sotilaalliset toimet sekä määrittää pitkälti sen, miten ihmiset nämä tapahtumat ymmärtävät. Lopulta ratkaisevaa ei ole vain se, mitä tapahtuu, vaan se, miten tapahtumat tulkitaan ja millaisia päätöksiä niiden perusteella tehdään. Tämä tekee informaatiovaikuttamisesta yhden nykyajan keskeisimmistä turvallisuushaasteista. Kokonaisvaltaisessa vaikuttamisessa kohteena eivät ensisijaisesti ole infrastruktuuri, talous tai asevoimat, vaan ihmisen päätöksenteko. Muut vaikuttamiskeinot ovat lopulta välineitä tämän tavoitteen saavuttamiseksi, ja juuri siksi informaatioulottuvuus sitoo koko vaikuttamiskokonaisuuden yhteen.

” On uuden huomenen saava maa Vienan ja Aunuksen …”

Kun Petroskoita vallattiin

Seppo Posio

Kun Suomen vanhat kaupungit Viipuri, Käkisalmi ja Sortavala oli vallattu takaisin, Saksa painosti Suomea hyökkäämään Leningradiin. **Mannerheim** ei siihen suostunut, vaan hän esitti hyökkäyksen jatkamista Laatokan pohjoispuolella kohti Syväriä ja Itä-Karjalaa. Saksalaiset tyytyivät tähän ja lupasivat samalla toimittaa Suomelle viljaa.

Itä-Karjalan valtausta varten perustettiin Karjalan Armeija -niminen, noin 100 000 sotilaan vahvuinen sotatoimiyhtymä. Lounais-Suomen sotilasläänin kuuluvat Turun, Varsinais-Suomen ja Vakka-Suomen suojeluskuntapiirit perustivat jääkärieversti **Paavo Paalun** johtaman noin 15 000 miehen vahvuisen 1. divisioonan, se oli aluksi Karjalan Armeijan reservissä. Siellä se ei juuri ehtinyt kuitenkaan olla.

Paalun divisoonan saapuessa Matroosan kylään selvisi, että kylässä asui Amerikasta sinne muuttaneita suomalaisia. Tosin vain naisia ja lapsia, sillä miehet oli pari vuotta sitten viety. Miesten kohtaloista eivät vaimot tienneet, ainakaan suomalaissotilaitten kertomusten mukaan. Sittemmin kuitenkin on selvinnyt, että metsätöihin ja sahaukseen erikoistuneen kylän miehet oli **Stalinin** vainoissa likvidoitu.

Petroskoin valtaus

Ensimmäisenä Petroskoihin ennätti 1.10. aamuyöstä lännestä edennyt eteläsatakuntalainen, ratsumestari **Lars Rönnquistin** johtama, Kevyt Osasto 8 sekä majuri **Karmon** Mynämäen pataljoona, III/JR60. Lietolaismiehistä pääasiassa oleva keskuskomppania (VP33) matkasi ratsumestari Rönnquistin osaston mukana vaikeissa olosuhteissa.

- Korpivaellusta ja vikapartiointia tiettömässä korvessa, hevonen ja purilaat olivat ainoa toimiva kuljetusväline, muisteli tuolloinen vänrikki **Jaakko Säteri**.

- Viestiyhteyksien purkutöiden takia tulin vasta seuraavana päivänä Petroskoihin. Tosin olin kuunnellut linjoilta esikunnan keskusteluja, että Suomen uuden kaupungin nimeksi tuli Äänislinna, 1. Divisioonan tiedustelutoimiston kapteeni **Paavo Ravilan** ehdotuksesta, Ravilasta tuli sittemmin akateemikko, jatkoi Säteri.

Kello 5.10 alikersantti **Pekka Niemi** veti Euran lottien lahjoittaman Suomen lipun hallintorakennuksen, **Otto Ville Kuusisen** palatsin, katolle. Niemi oli aiemmin samassa rakennuksessa tuomittu kuolemaan.

Salamasotaa ja Laguksen panssareita

Samana päivänä rynnistää Petroskoihin etelästä Syväriltä apuun ehätetty Osasto Laguksen panssareita. Keväinen Saksan vierailu oli muuttanut jääkärieversti Laguksen taktista ajattelutapaa. Hän omaksui siellä salamasodankäynnin ja oli toteuttanut sitä menestyksekkäästi Itä-Karjalassa.

SA-kuva

Salainen ase” toimii. Alikersantti Popoff ja vangiksi saatu politrukki puhuvat kaiuttimen välityksellä mottiin saarretuille vanjoille järkeä. Petroskoi 27.9. 1941.

Jalkaväkemme oli motittanut venäläispanssarit Petäjäselässä. Motin laukaisijaksi tuli karvialaisen kersantti **Viljo Laineen** johtama panssariosasto.

- Kesken Syvärin matkan sain komennuksen Prääsän suunnalle, jossa kuulemma oli meille ”laguslaisia työkaluja”, Laine kertoi.

- Matka Prääsään oli jännittävä, koska melko suuria, toimintakykyisiä vihollisosastoja ja pensasryssiä oli jäänyt suomalaisten selän taakse.

Yön pimeydessä Laineen joukkue nappasi viholliselta nopeudestaan tunnetun Christie-vaunun ja kymmenen T-34 vaunua ammuksineen. Laine jatkoi saaliineen kohti Petroskoita ja ajoi kärkivaunua kaupunkiin. Jo aiemmin Laine oli henkilökohtaisesti tuhonnut vihollispanssarin, kolme kenttätykkiä ja edesauttanut jalkaväen hyökkäystä. Panssaripataljoonan komentaja evl **Sven Björkmanin** esityksestä hänelle myönnettiin Mannerheim-risti nro 42.

Kaupungin tärkeimmät laitokset olivat tuhoutuneet ja kolmannes rakennuksista. Viinatehtaan yksi säiliö oli kuitenkin vielä täynnä votkaa. Siihen ammuttiin reikä ja maitokannusta kukkaruukkuihin astioita täytettiin matkaeväiksi.

- Säiliön aine meni ”tukkaan” hyvin! muisteli lietolaissotilas veljeltään Mynämäen pataljoonan sotilaalta saamiaan maistiaisia tuosta säiliöstä.

Kaupungilla oli vaarallista liikkua huhtaneiden ammuskelun vuoksi ja pioneerit komennettiin räjäyttämään säiliö, mutta hanke peruttiin, kun joku tiesi kertoa, että siellä on sotilas uimassa! – No, mene ja tiedä!

Kärkijoukot etenemässä Petroskoin ratapihalle 1.10. 1941.

1. Divisioonan komentaja eversti Paalu ””ulkoilmaravintolassaan”” Karjalan korvessa 23.7. 1941.

Petroskoin voitonparaati marssittiin 12.10. 1941.

Petroskoin voitonparaati marssittiin 12.10. 1941.

Paraatijoukkoja komensi jääkärieversti **Kaarlo Heiskanen**. Ensimmäisen panssaravaunun tykkitornissa oli **Lagukselle** vielä everstin ruusukkeet, vaikka hänet oli yhdeksän päivää aiemmin ylennetty kenraalikuntaan. Kenraalin leijonia ei ollut Äänislinnassa saatavilla. Lagus sai ansioistaan myös ensimmäisenä Mannerheim-ristin. Talvisodassa, jääkärieversti Poltilan haavoituttua, hän johti Paimion ja Salon seudun ja Liedon miehistä pääasiassa koottua kovia kokenutta JR14:ää kymmenen päivää ankarissa Länsi-Kannaksen taisteluissa.

Kukkivat kalmistot

Itä-Karjalan tultua vallatuksi alkoi kesäkuuhun 1944 kestänyt asemasota. Karjalan Armeija purettiin alkuvuonna 1942 ja sen nimi muuttui Aunuksen Ryhmäksi.

Itä-Karjalan valtaus oli maksanut noin 100 000 sotilaan vahvuiselle Karjalan Armeijalle yli 40 000 sotilaan tappiot kaatuneina, haavoittuneina, sairastuneina, kadonneina, sotavankeina ja karkureina.

Jälkiviisaana kysyy: Oliko sen väärtistä? – Mikä olisi sitten ollut? Olisiko hyökkäys Leningradiin ollut parempi? Parasta olisi ollut rauha, se ei kuitenkaan ollut mahdollista.

Lähteet:

Fagerlund-Laamanen: Mannerheim-ristin ritarit

Tapani Valli: Varsinaissuomalaisten sotatie 1939-1944

Kaino Tuokko: 1. Divisioona 1941-1944

Paavo A. Kairinen: JR 35 sotateillä 1941-1944

Seppo Posio: Oi, Suomi synnyinmaa!

Seppo Posio: Suomesta ja suomalaisista lähellä ja kaukana

Tuppura koitui turkulaisten merisotilaiden kohtaloksi talvisodassa

Seppo Grönroos

SA-kuva

Konekivääri asemissa Tuppurassa.

Turun Laivastoaseman miehistä koottu komppania joutui talvisodan viimeisinä viikkoina tehtävään, johon sillä ei ollut koulutusta, kokemusta eikä riittävää aseistusta. Tuppuran taistelu maaliskuussa 1940 maksoi 32 merisotilaan hengen.

Summan rintaman murruttua helmikuussa 1940 neuvostojoukot etenivät kohti Suomen viimeisiä puolustusasemia. Paine kasvoi myös Viipurinlahdella, jonka puolustus oli ennen sotaa rakennettu lähinnä mereltä tulevan hyökkäyksen torjumiseksi. Maajoukkojen hyökkäykseen jäiden yli ei ollut kunnolla varauduttu.

Viipurin Lohko pyysi Turun Lohkolta noin 900 miehen vahvuista jalkaväkipataljoonaa vahvistamaan alueen puolustusta. Pataljoonan kokoaminen annettiin kapteeni **Väinö Hällforsille**, ja joukko sai hänen mukaansa nimen Pataljoona Hällfors. Turun alueelta ei kuitenkaan löytynyt riittävästi rannikkopuolustuksen reserviä, joten myös Turun Laivastoasemalta pyydettiin taisteluvahvuista kiväärikomppaniaa.

Laivaston komppaniaan kuului viisi upseeria, 24 aliupseeria ja 156 miestä. Suurin osa oli noin 28-vuotiaita laivaston reserviläisiä, joiden varusmieskoulutus oli painottunut aivan muihin tehtäviin kuin jalkaväkitaisteluun. Komppanian päällikköksi määrättiin rannikkotykistön reservin luutnantti **Kalle Korhonen**.

Miesten jalkaväen taistelu- ja ampumakoulutus oli vähäistä. Komppanialle järjestettiin Kemiönsaarella vain viiden päivän koulutus, johon kuului jalkaväkitaistelun perusteita, hiihtoa ja taistelukoulutusta. Varsinaista ampumakoulutusta ei vielä tässä vaiheessa ollut. Sen jälkeen alkoi pitkä ja raskas siirtyminen kohti Viipurinlahtea. Vasta Vilajoella miehet saivat ampua muutamia laukauksia aseillaan, joista osa oli vanhoja ja huonosti toimivia.

Kohti Tuppuraa

Pataljoona Hällfors saapui 28. helmikuuta Tuppuran alueelle raskaan yöllisen hiihtomarssin jälkeen. Tilanne rintamalla oli sekava, viestiyhteydet puutteellisia ja joukkojen tehtävät vaihtuivat nopeasti. Pataljoonaa siirrettiin ensin Tuppurasta Pullinniemeen, sieltä takaisin ja edelleen Teikarsaareen.

Laivaston komppania ehti jo aloittaa puolustusasemien rakentamisen Teikarsaaressa, kun se sai jälleen uuden käskyn. Tuppuran linnakkeen päällikkö luutnantti **Birger Kytöpuro** tarvitsi kivääirikomppanian suojaamaan linnakkeen miehistön mahdollista vetäytymistä.

Laivaston miehille annettu tehtävä oli erittäin vaativa. Tuppura oli rannikkolinnakkeeksi kutsuttu saari, mutta siltä puuttuivat jalkaväen hyökkäystä vastaan tarvittavat kunnolliset lähipuolustusasemat. Jää oli lähes metrin paksuista ja kantoi sekä jalkaväkeä että hyökkäysvaunuja. Komppania saapui Tuppuraan 1. maaliskuuta kello yhden aikaan yöllä ja ryhtyi välittömästi miehittämään saaren eri osia.

Seuraava päivä käytettiin puolustusasemien rakentamiseen kivikkoisella ja avoimella rannalla. Tarvittavaa materiaalia oli vähän. Komppanian tehtävänä oli torjua hyökkääjää niin kauan, että linnakkeen varsinainen miehistö pääsisi vetäytymään.

Ylivoimainen hyökkäys

Neuvostojoukkojen hyökkäys alkoi 2. maaliskuuta kahden aikaan yöllä. Ensimmäinen hyökkäys Tuppuran eteläkärkeä vastaan torjuttiin nopeasti, mutta samaan aikaan vihollinen onnistui pimeyden turvin kiertämään saarta ja tunkeutumaan pohjoisessa Kuninkaansaareen.

Aamun valjetessa selvisi, että Tuppura oli käytännössä saarrettu. Puhelinyhteys mantereelle oli katkennut tykistötulessa. Radiolla lähetettyyn tilanneilmoitukseen vastattiin lyhyesti: ”Koettakaa kestää!”.

Apua ei ollut tulossa.

Tilanne muuttui nopeasti epätoivoiseksi. Neuvostojoukot hyökkäsivät tuhansien miesten voimalla tykistön ja hyökkäysvaunujen tukemina. Tuppurassa taisteltiin joka suunnalla, ja hyökkäysvaunuja pääsi jo saarelle asti. Linnakkeen päällikkö pyysi lupaa vetäytyä, mutta vastausta ei tullut. Kytöpuro päätti lopulta omalla vastuullaan aloittaa vetäytymisen pimeän laskeuduttua.

Ennen vetäytymistä laivastokomppania sai vielä käskyn tehdä vastaisku Kuninkaansaareen ja avata vetäytymisreitti. Luutnantti **Korhonen** kokosi noin 60 miehen iskuosaston. Vastassa oli moninkertainen ylivoima, ja lyhyen tulivalmistelun jälkeen tehty hyökkäys pysähtyi. Korhonen kaatui taistelussa, ja ilman päällikköään jääneet miehet alkoivat irtautua.

Samanaikaisesti Tuppuran eri puolilla olleet joukot yrittivät päästä saarelta pois. Suunniteltu vetäytyminen muuttui pimeydessä ja vihollisen konekivääritulessa hajanaiseksi paoksi jäälle.

Tuppuran kova hinta

Tuppuran taistelu ja vetäytyminen maksoivat laivastokomppanialle raskaan hinnan. Komppanian miehistä 32 kaatui ja 60–70 haavoittui. Lisäksi yhdeksän joutui sotavangiksi. Heidät palautettiin Suomeen huhtikuussa 1940 tapahtuneessa vankien vaihdossa. Kaatuneiden keski-ikä oli vain 27 vuotta. Heiltä jäi yhdeksän leskeä ja 14 sotaorpoa.

Sodan jälkeen laivastokomppanian toimintaa myös arvosteltiin. Miehiä syytettiin heikosta koulutuksesta, huonosta kunnosta ja jopa kurittomuudesta heidän jätettyään asemansa. Tapahtumia tarkasteltaessa syytökset vaikuttavat kuitenkin kohtuuttomilta.

Komppanialle oli annettu tehtävä, joka ylitti sen koulutuksen, kokemuksen ja varustuksen. Miehet oli koottu yhteen vasta vähän aikaisemmin, eivätkä he juuri tunteneet toisiaan tai esimiehiään. Jalkaväkikoulutus oli jäänyt muutamaan päivään, aseistus oli puutteellista ja miehet olivat joutuneet tekemään lähes viikon ajan raskaita hiihtomarsseja vähäisellä levolla. Tuppurassa komppania hajautettiin kilometrin mittaisen saaren eri puolille, ja suuri osa sen vahvuudesta menetettiin jo ennen lopullista vetäytymistä.

Merisotilaat joutuivat lopulta jalkaväkitaisteluun tehtävässä, jota varten heitä ei ollut koulutettu. Vastassa oli moninkertainen, paremmin koulutettu ja nykyaikaisesti aseistettu vihollinen tykistön ja panssarivaunujen tukemana.

Tuppuran taistelu ei siksi ole kertomus miesten epäonnistumisesta, vaan ennen kaikkea kertomus siitä, mitä tapahtuu, kun joukko joutuu suorittamaan tehtävää, johon sillä ei ole ollut mahdollisuutta valmistautua. Laivastokomppanian miehet tekivät saamansa käskyn mukaisesti sen, mihin heidän kykynsä ja voimansa noissa olosuhteissa riittivät.

Kemiön sankarihautausmaalle sijoitettu muistomerkki kunnioittaa Tuppurassa kaatuneita ja taisteluun osallistuneita merisotilaita. Paikka on myös symbolinen: juuri Kemiönsaarelta miehet aloittivat helmikuussa 1940 matkansa kohti Viipurinlahtea ja Tuppuraa – tietämättä, millainen kohtalo heitä siellä odotti.

Laivastoaseman komppania joutui Tuppurassa kovaan paikkaan, johon heillä ei ollut tarvittavaa koulutusta.

Tuppuran sankarien muistomerkki Kemiön sankarihautausmaalla.

Panssariteräksen makuinen matka Atlannin vallille

Jyrki Luopa
Sari Luopa

Sari ja Jyrki Luopan arkisto

Panssarit vauhdissa Soesterbergissa.

Kesälomaa on aina mukava odottaa, varsinkin kun on mitä odottaa. Me lensimme Helsingistä Berliiniin elokuun puolivälissä ja lomailimme siellä viikon. Mukava, meille jo monesta reissusta tuttu kaupunki ja joka tarjoaa aina jotakin uutta. Rosoinen, monikerroksinen, elämää nähnyt mutta ei elähtänyt kaupunki. Mielenkiintoinen tutustumisen kohde oli Bundesnachrichtendienst eli BND, The Foreign Intelligence Service of Germany eli Saksan valtiollinen ulkomaantiedusteluorganisaatio ja joka on osa Saksan liittokanslerin virastoa.

BND työllistää noin 6 000 henkilöä ja sillä on useita toimipisteitä kotimaassa- ja ulkomailla. Turvatarkastus sisään mennessä oli samankaltainen kuin lentokentällä ja jouduimme avaamaan metalliset lompakkommekin, joita ei lentokentillä ole tarvinnut avata. Mielenkiintoisimmat tilat olivat tiukasti valokuvaukselta kielletty. Tuolta sai uutta tietoa siitä, miten tiedustelun maailma toimii. Emme menneet siviileinä sisälle ja tulleet agentteina ulos, mutta jonkinlaisen pienen pintaraapaisun saimme tuohon niin tärkeään ja mielenkiintoiseen maailmaan. Olihan Berliinissä monenlaista tapahtumaa ja paikkaa, joissa kävimme mutta ne ovat sitten toinen lukunsa.

Mukavan viikon jälkeen matkustimme Deutsche Bahnin ICE-junalla Berliinistä Hollantiin, Amersfoortin kaupunkiin. Junamatka kesti 5.5 tuntia ja mikäpäs siinä oli vaihtuvia maisemia seurata, musiikkia kuunnella ja lukea. Autovuokraamosta haimme auton, josta olimme sen etukäteen varanneet viikoksi käyttöömme.

Baarnin pienessä kaupungissa (välimatka Amersfoortiin 15 km) meillä oli mukava, pieni kaksio kivan hollantilaisen pariskunnan kodin takapihalla. Baarn (noin 23 600 asukasta) on leppoisa kaupunki, jossa aika tuntuu pysähtyneen ja Amersfoort suurempi (noin 164 000 asukasta) jossa elämä on vilkasta, eläväistä, sellainen jokaiselle jotakin-kaupunki. Tykättiin molemmista – kauniita maisemia, hyvää ruokaaa, mukavia ihmisiä.

Atlantin vallilla

Yhtenä päivänä ajoimme Baarnista noin 80 km kohti rannikkoa, Noordwijkin kaupunkia ja siellä sijaitsevaa Atlantin valli -museota/bunkkeria. Atlantin valli oli saksalaisten toisen maailmansodan aikana rakentama laaja rannikkopuolustuslinja, jonka rakentaminen aloitettiin vuonna 1942 ja se ulottui Pohjois-Norjasta Tanskan kautta Ranskan eteläkärkeen.

Rakentajia oli eri arvioiden mukaan noin 500 000, bunkkereita tuolla matkalla 17 500. Valli ei kuitenkaan mm. keskeneräisyytensä vuoksi estänyt liittoutuneiden maihinnousua Normandiaan kesäkuussa 1944. Siinä rannalla seistessä oli hyvä hetkeksi pysähtyä miettimään, mitä juuri tässä on tapahtunut toisen maailmansodan aikana. Ajatuksiin nousi myös nykyinen, levoton maailmantilanne ja päivittäiset sotauutiset Ukrainasta. Vanha sanonta nykytilanteessa sopinee hyvin: Si vis pacem, para bellum.

OorlogsMuseum Overloon

Overloon on pieni, alle 4000 asukkaan kylä Hollannissa lähellä Saksan rajaa, lähin iso kaupunki on Eindhoven. Ei kovinkaan kaukana Nijmegenistä, joka on monelle tuttu vuotuisasta marssistaan. Overloon on tunnettu sotamuseostaan (OorlogsMuseum), joka on perustettu jo vuonna 1946. Museo on ensimmäinen toista maailmansotaa käsittelevä museo Länsi-Euroopassa.

Liittoutuneet taistelivat alueella raskaita taisteluita 1944 saksalaisia vastaan ja kylä tuhoutui pahoin taisteluiden aikana (Operaatio Aintree). Museo perustettiin näitä taisteluita vaalimaan ja se on nykyäänkin keskeinen osa kylää. Museossa voi tutustua sodan vaikutusta ihmisiin, yhteisöön vaikuttamisesta, sodan aiheuttamasta niukkuudesta ja rajoituksista sekä sorrosta. Esiin tuodaan arki, vastarinta sekä vainot.

Museossa on esillä taistelussa ollutta kalustoa monipuolisesti, erilaista kulkuneuvoa, asetta sekä varustetta. Kulkuneuvoa löytyy esillä yli 150. Mielenkiintoinen osa museota on D-DEX näyttely. Saimme hyvän kuvan Normadian maihinnousun tapahtumista ja tilanteista yksittäisen sotilaan silmin. Näyttelyssä kuljettiin tilasta toiseen, tutustuen joukkojen kokoamiseen, käskynantoon, laivoihin siirtymiseen, merimatkaan ja itse taisteluun. Lyhyessä ajassa sai jonkinlaisen kuvan millaista tuo maihinnousu oli. Jonkinlaisen kuvauksen tuosta osasta saa museon kotisivuilta (www.oorlogsmuseum.nl), mutta se kannattaa käydä katsomassa paikan päällä.

Museo järjestää myös vuosittain tapahtumia, esimerkiksi Militracks, jossa voi päästä kaluston kyytiin ja alueella on erilaista aktiviteettia kahden päivän ajan. Toinen vuosittainen tapahtuma kulkee nimellä Eyewitness event, olimme itse museossa kahta päivää aiemmin ja sen vuoksi emme tuohon tapahtumaan osallistuneet.

Museo on tilava ja näyttävä, metsän siimeksessä. Ilmainen parkkipaikka oli mukava yllätys. Vaikka Hollanti on tiheään asuttu, täällä on hyvin tilaa ja museon alue on laaja. Kannattaa varautua kävelemään jonkin verran. Nähtävää on paljon ja täällä aika vierähtää nopeasti. Pääosin museo sisältää informaatiota paikallisella kielellä, mutta myös englantia ja saksaa löytyy opasteista. Yksi teemanäyttely oli ainoastaan hollanniksi. Siihenkin näyttelyyn oli saatavilla verkkopohjainen ohjeistus englanniksi.

Museosta jäi mukava tunnelma ja me molemmat olimme tyytyväisiä kokemukseen. Museossa on myös oma kauppa ja sieltä tarttui mukaan kiva t-paita.

National Military Museum Soesterberg

Melko lähellä Amsterdamia löytyy pieni Soesterbergin kaupunki (noin 7200 asukasta). Kaupungissa oli armeijan lentotukikohta aina vuoteen 2010 saakka, ja nykyisin alueen on ottanut käyttöönsä Soesterbergin sotamuseo (www.nml.nl). Museo avasi ovensa vuonna 2014 ja se mainostaa olevansa Hollannin suurin sotahistoriallinen museo yli 300 000 esineen kokoelmalla.

Museo on läpileikkaukseltaan hieno sekoitus vanhempaa ja uutta esinettä, mutta esillä on paljon melko uutta kalustoa. Verrattuna esimerkiksi Overloonin museoon, painopiste on selvästi enemmän toisen maailmansodan materiaalissa, mutta vanhempaa aikakauttakaan ei ole jätetty esittelemättä.

Iso osa museon toimintaa on vuosittain järjestettävä Kesäoffensiivi ja tuo tapahtuma oli meidätkin saanut kiinnostumaan tästä kohteesta. Tänä vuonna tilaisuus järjestettiin elokuun lopun viikonloppuna (Zomer Offensief Soesterberg 2026) ja se oli perimmäinen syy, miksi valitsimme Saksan lisäksi Hollannin kesälomamme matkakohteeksi.

Perjantaina kyseinen viikonloppu alkoi illalla erillisellä valokuvaamiseen suunnatulla Nightshoot -tapahtumalla. Illalla oli messualueelle tuotu lentokalustoa ja -koneet oli aseteltu mukavasti ilta-aurinkoa kohti sekä lisättyjä kohdevalaisimia. Näytteillä oleva kalusto oli näin sijoiteltu sopivasti valokuvakselliseen asetelmaan ja tilaisuus olikin loppuunmyyty (kuten koko viikonloppu).

Vaikka tämä ei ollutkaan meidän pääkohteemme, oli tässäkin mukavasti silmänruokaa ja kuvia tuli otettua matkapuhelinkameralla reilusti. Näinkin sai näyttäviä kuvia mukavasti erilaisin valon kontrastein valon muuttuessa illan aikana. Valtaosa messuvieraista oli varustautunut lähinnä ammattimaiselta valokuvauskalustolla.

Sunnuntaina palasimme messualueelle pääkohteen pariin: Kesäoffensiivi. Paikalla oli erilaista kalustoa ja miehistöä Hollannin armeijasta, vierailijoita Belgiasta ja erilaisia yhdistyksiä harrastajineen. Nähtävillä oli mm. lentokoneita, panssarikalustoa, aseita, moottoripyöriä, poliiseja, rajavartiolaitos ja eri armeijan yksiköitä. Nähtävillä oli erilaisia näytöksiä kaluston ja miehistön kera. Unohtaa ei pidä nelijalkaisia ystäviämme, eikä myöskään mielenkiintoista ja nykyaikaista maadroonien esittelynäytöstä. Yksi mieleenpainuva näytös oli erillisellä panssariareenalla näytetty kavalkadi panssari- ja kuljetuskalustoa.

Kun olimme katsoneet ja tutustuneet Kesäoffensiivin tarjontaan, vierailimme myös museossa. Museorakennus on ilmava ja paljon ikkunapintaa omaava moderni rakennus. Sisällä esitellään hieno leikkaus kalustoa monipuolisesti. Yksi mieleenpainuva kokemus oli tutustua CH-47D Chinook-helikopterin sisätiloihin. Löytyipä museosta tutunnäköinenkin esine, mallia Patria XA-188.

Kokonainen päivä kului nopeasti tutustuen paikan ja tilaisuuden tarjoamiin virikkeisiin. Mikäli tämänkaltaiset tapahtumat kiinnostavat, niin seuraava Summer Offensive on 28.8 – 29.8. 2027.

Hirmuhelteiltä säästyttiin

Matkamme Saksassa ja Hollannissa oli varsin onnistunut – meidän näköisemme ja pääsimme juuri niihin paikkoihin, joihin olimmekin suunnitelleet menevämme. Eurooppaa kesällä vaivanneet hirmuhelteet eivät enää olleet meillä kiusana, vaan pari päivää tuon kahden viikon aikana satoi ihan kunnolla. Ajamiamme kilometrejä emme laskeneet, Hollanti on kuitenkin pinta-alaltaan melko pieni, niin paljonkin saa ajaa kilometrien tai bensanhinnan (oli kalliimpaa kuin Suomessa) suuremmin hämmentämättä. Amsterdamista lensimme Helsinkiin ja sitten autolla takaisin kotiin, Turkuun.

Seuraava sotahistoriallinen reissu on suunnitteilla Puolan Gdanskiin ensi keväänä. Kerran olemme siellä jo käyneetkin, mutta nähtävää on sen verran paljon, ettei toinen reissu lainkaan huono asia ole. Pitkä viikonloppu suunnitelmissa, siinäkin jo ehtii vähintäänkin Toisen maailmansodan museota (Muzeum II Wojny Światowej) kierrellä ja ilmojen niin salliessa piipahtaa Westerplattessa.

Renault FT -panssarivaunu Overloonissa.

B-25 -pommikone Overloonissa.

Atlannin vallin maisemaa.

KOKOUKSET JA KILPAILUT

Turun Reserviupseerit ry:n

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS

pidetään Heikkilän Sotilaskodin pääsalissa (Rykmentintie 15, Turku) torstaina 29.10.2026 kello 17:30.

Kokousesitelmän pitää Puolustusministeriön vanhempi osastoesiupseeri kommodori Veli-Petteri Valkamo aiheesta "Nato-jäsenyys, näkökulmana ACT (Allied Command Transformation) ja JFCNF (Joint Force Command - Norfolk)".

Aloitamme esitelmällä kello 17:30 ja varsinainen kokous alkaa kello 18:30.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Kahvia ja pientä särvintä on tarjolla kello 17:00 alkaen.

Kokoukseen ja esitelmään on mahdollista osallistua myös sähköisesti. Kokouslinkki Teams -ympäristöön toimitetaan ilmoittautuneille sähköpostitse ennen kokousta. Ilmoittautumiset kevätkokoukseen (sekä paikan päälle, että verkkoon) pyydetään maanantaihin 26.10.2025 kello 18 mennessä. Ilmoittautumisohjeet löydät osoitteesta https://www.rul.fi/turku/ajankohtaista/.

Lämpimästi tervetuloa!

Raision Reserviupseerit ry:n ja Raision Reserviläiset ry:n

SÄÄNTÖMÄÄRÄISET SYYSKOKOUKSET

tiistaina 3.11.2026 kello 18.00 alkaen Raision kaupungintalolla, Nallinkatu 2, 21200 Raisio,

kahvitus kello 17.30 alkaen.

Käsitellään sääntöjen määräämät asiat.

Ennen kokousten alkua kuullaan alustus ajankohtaisesta aiheesta.

Raision Reserviupseerit ry
Raision Reserviläiset ry

Kaarinan Reserviupseerit ry. ja Kaarinan-Piikkiön Reserviläiset ry.

SÄÄNTÖMÄÄRÄISET SYYSKOKOUKSET

torstaina 12.11.2026 klo 18 alkaen Piikkio Works Oy:n tiloissa osoitteessa Kolamäentie 2, 21500 Piikkiö.

Kokousten alussa V-S Reserviupseeripiirin puheenjohtajan Lauri Valtosen esitelmä aiheesta "Reservi ja reserviläiset Natossa."

Kahvitarjoilu.

Tervetuloa!
Hallitukset

Loimaan Reserviupseerit ry

SYYSKOKOUS

Loimaan Veteraanituvalla keskiviikkona 11. marraskuuta 2026 klo 18.

Käsitellään syyskokousasiat.

Kokouksen jälkeen esitelmä.

Tervetuloa
Hallitus

Loimaan Seudun Reserviläiset ry:n

SYYSKOKOUS

Keskiviikkona 11.11.2026 klo 18.00 Veteraanituvalla, Veteraanintie 21, Loimaa

Käsitellään sääntömääräiset syyskokousasiat sekä päätetään sääntöjen muuttamisesta.

Kokouksen jälkeen on kahvitarjoilu ja esitelmä.

Tervetuloa!

SRA-PIMEÄKILPAILU

Laitilan Reservinaliupseerit järjestävät SRA-kilpailun

14.11.2026 Laitilassa MS Kaikun radalla.

RASTIT: Kilpailussa ammutaan yhteensä kahdeksan rastia, joista neljä päivällä ja neljä illalla. Minimilaukausmäärä kiväärillä n.100lks, pistoolilla n.60lks ja haulikolla n.25lks. (haulipatruunat, lyijy, max.3mm). Maksimi ampumaetäisyys n.100m. Ei valojuovia. Rastikuvaukset lähetetään kilpailijoille sähköpostitse viikkoa ennen kisaa.

AIKATAULU: Kilpailu alkaa lauantaina 14.11. klo 11.30 ilmoittautumisella ja asetarkastuksella.
Kilpailijapuhuttelu on klo12.00 ja ampuminen alkaa klo12.30.
Osoite: Myllykoskentie 112, Laitila.

MAKSUT: Kilpailun osallistumismaksu on 50€, joka maksetaan etukäteen viikon sisällä ilmoittautumisesta Laitilan Reservinaliupseerien tilille, Lounais-Rannikon OP **FI65 5211 0340 0188 23, maksu viitenumerolla 19567**
Kilpailuilmoittautuminen on voimassa vasta osallistumismaksun suorittamisen jälkeen.

VAKUUTUSTURVA: Kilpailuun osallistuvilla on oltava SRA-ampujan kortti, sekä vakuutusturva (joko Reserviläisen toimintaturva tai SAL:n kilpailulisenssiin sisältyvä vakuutus),joiden voimassaolo on esitettävä kilpailupaikalla ilmoittautumisen yhteydessä.

MUUTA: Kilpailun yksipäiväisyyden vuoksi kilpailuun mahtuu mukaan enintään n.40 kilpailijaa + toimitsijat. Illalla ammuttavilla rasteilla käytetään joko aseeseen kiinnitettävää tai kädessä pidettävää valaisinta. Kivääri- ja haulikkorasteilla valaisimen tulee olla kiinnitettynä aseeseen.
Palkittavat sarjat; avoin, vakio, military ja niissä lady ja senior, jos 3 kilpailijaa.
Toimitsija kilpailu alkaa perjantai-illalla 13.11.
Mikäli olet halukas toimitsijaksi, ota yhteyttä kilpailunjohtajaan tai ratamestariin.
Paikalla kanttiini.

ILMOITTAUTUMISET: Viimeistään 7.11. osoitteeseen: **harryspotteri@gmail.com** tai SSI aplikaation kautta, https://shootnscoreit.com/event/22/29857/
Ilmoittautuessa mainittava nimi, syntymäaika, yhdistys, SRA-kortin numero, luokka ja mahdollinen ryhmätoivomus sekä jos tarvitset järjestäjältä lainaaseen/patruunat.

LISÄTIEDOT:
Kristian Sukari / Kilpailun johtaja 050 5501357
Erik Hautajärvi / 1. Ratamestari 040 7153902
Harri Suominen / 2. Ratamestari 040 5112517

Infoa osoitteessa:
https://laitilan-reservinaliupseerit.reservilaisliitto.fi/

Tervetuloa!

VARSINAIS-SUOMEN RESERVIUPSEERIPIIRI RY:N JA VARSINAIS-SUOMEN RESERVILÄISPIIRI RY:N

SYYSKOKOUKSET

Kummankin piirin syyskokoukset pidetään 4.11.2026 klo 1800 alkaen Heikkilän sotilaskodissa (Rykmentintie 15, Turku).

Kokouksissa käsitellään piirien sääntömääräiset syyskokouksen asiat. Reserviläispiirin kokousta edeltää Reserviläisliiton piiri-info.

Kokousten esityslistat ovat nähtävillä piirien nettisivuilla.

Ilmoittautumiset (nimi ja sähköpostiosoite) piirien nettisivuilla avatun Surveypal-ilmoittautumisen kautta 30.10.2026 mennessä. Kokouskahvitarjoilu ja valtakirjojen tarkastus kello 17.30 alkaen.

Ennen varsinaisia piirien syyskokouksia käsitellään Parivartion julkaisusuunnitelma ja talousarvioesitys

Piirihallitukset

Kyrön Seudun Reserviupseerit Ry:n

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS

pidetään maanantaina 9.11.2026 klo 19.00 alkaen Kyrön Seudun Osuuspankin kerhohuoneella, osoitteessa Kyröntie 31, Kyrö.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat.

Tervetuloa,
Hallitus

RESERVILÄISURHEILU

Uusia tuulia Syndalenin SRA SM -kisoissa

Jarkko Ahola

Sovelletun reserviläisammunnan suomenmestaruuskilpailut järjestettiin tänä vuonna Hangossa puolustusvoimien Syndalenin ampuma-alueella. Edellinen vierailu Syndaleniin oli allekirjoittaneen ensimmäiset SM-kilpailut vuonna 2017. Johtolan merelliset hiekkadyynit olivat säilyneet ennallaan. Viime vuonna Lopen ampumaradalla olimme juoksuhautoja ja poteroita vailla, mutta nyt saatiin Syndalenin santaa suun täydeltä.

Ennen tositoimia tuttu kaava: perjantai-iltana ilmoittautuminen ja asetarkastus hieman ennen lipun nostoa ja alkupuhuttelua, jonka jälkeen siirtyminen iltapalan myötä kustannustehokkaaseen Silversandin mutterimökkiin, johon kuuden miehen voimalla majoittuminen takaa tiiviin tunnelman. Onneksi mökin terassilla kelpaa nauttia rantalomamaisista olosuhteista.

Mökkiläisten kilpailun ryhmä oli aamu-unisille varsin soveltuva iltapäivän jakso jossa rastitoiminta alkoi vasta puolilta päivin.Ehdimme valmistautua kilpailuun huolellisesti Jooga-Joosen voimaannuttavalla jumppatuokiolla joka hiet huuhdeltiin viilentävälla merivesipulahduksella.

Kilpailussa oli yhteensä neljätoista rastia. Kilpailijat oli jaettu kahteen ryhmään, aamu ja iltapäivä. Rastialueita oli kaksi kullekin päivälle. Rastit ammuttiin alueittain kiertäen, malli oli kuulemma kopioitu kivääripracticalin maailmanmestaruuskilpailuista jotka järjestettiin Ruutikankaalla pari vuotta sitten. Käytäntö mahdollisti neljätoista rastia kahdelle päivälle ja minimoi jonotteluun kuluvan ajan - mutta toisaalta kilpailun porukka hajaantuu. Tämä näkyi melko vähäisenä osallistumisena palkintojenjakotilaisuuteen, jossa useat voittajat olivat jo lähteneet kotimatkalle.

Haulikkorastien kuvauksissa oli jälleen droneja. Tällä kertaa aloitusrastillamme toiminta käynnistyi ampujaa kohti lentävällä savikiekolla, jonka tuhoamiseksi vaadittiin nopeita otteita. Ymmärtääkseni noin puolet kilpailijoista tässä tehtävässä onnistui. Kiväärilämuttiin kuusi, pistoolilla viisi ja haulikolla kaksi rastia. Lisäksi yksi TA-rasti sekä yksi kivääri-pistooli yhdistelmärasti. Kivääreillä ja pistoolilla ammuttiin lähes sama laukaisumäärä. Harmillisesti yksi kivääririrasti hylättiin rakenteiden pettäessä.

Ensi vuonna kotikenttäetu

Viikonloppuun sattui todella tuulinen keli, joka oli onneksi likimain pitkien ampumaratojen myötäinen vastatuuli, joten sivutuuliennakkoa ei lopulta tarvinnut ottaa erityisemmin huomioon. Epäilemättä jonkin verran tuulen pyörteilyä ja puuskia maalialueella oli oltava, muutoinhan D-osumia saati ohiampumisia ei mitenkään olisi voinut sattua.

TA-rastilla kilpailijoiden käytettävissä oli jälleen kaksi Sako TRG -kivääriä, yksi käsittelyalueella ja yksi rastilla. Näillä välineillä Jasterin kaataminen noin 500 metriin tuntui tuulisesta kelistä huolimatta varsin sujuvalta.

Yhteistyökumppaneita oli kisoissa mukana esittelmässä ja tietenkin myymässä. Kauppapaikoilla oli sopivasti aikaa vierailla rastien ohella ja käpistellä mitä hienompia kisa-instrumentteja ja muita tuikitarpeellisia härpäkkeitä. Kotiinviemisiksi valikoitui varma klassikko, oikein mojovat patruunatäydennykset.

Aikaisemmista SM-kilpailuista poiketen palkintojenjaossa lausuttiin allekirjoittaneen nimi, kun joukkueita palkittiin. Valitettavasti joukkueellinen nohevia varsinaissuomalaisia taistelijoita joutui pettymään, kun pahat kielet väittävät tapahtunutta virheeksi ja palkinto jaettiin toisaalle.

Aivan tyhjin käsin Varsinais-Suomen kilpailijat eivät kuitenkaan joutuneet lähtemään kotimatkalle. Kilpailijamme saavuttivat Avoin H -sarjassa hopeaa ja avoin H50 -sarjassa pronssia. Neljäs sija saavutettiin avoin H60 -sarjassa.

Syndalenin SM-kilpailut - kuten muutkin pienemmät ja suuremmat SRA kilpailut - vaativat huomattavan määrän vapaaehtoistyötä. Varsinais-Suomesta lähti myös näihin kilpailuihin osaava joukko mahdollistamaan erinomaiset kilpailut.

Ensi vuonna näissä kisoissa meillä on kotikenttäetu, sillä SRA SM -kilpailut järjestetään Säkylässä.

Pekka Nurmentaus

MIELIPIDE

Reserviläistoiminta ei ole"yhden asian liike"

Parivartio-lehdessä 4/2026 Varsinais-Suomen Reserviupseeripiirin 2 varapuheenjohtaja **Tapio Huhtamäki** kirjoitti erinomaisen kannustava ja hienon kirjoituksen kehottaen jäsenistöä runsaasti osallistumaan yhdistysten ja piirienkin järjestämiin tapahtumiin ja tilaisuuksiin. Komppaan ehdottomasti kirjoittajan ajatuksia.

Kirjoitus synnytti ajatuksen hieman jatkaa asian pohdintaa, ehkä toisesta näkökulmasta, mutta kuitenkin. Aktiivisimmat reserviläisvuodet taakse jättäneenä, mutta edelleen asiaa tiiviisti seuraavana päädyin kirjoittamaan nämä rivit, tuovat ne sitten lisäarvoa tai ei.

Huhtamäki tuo kirjoituksessaan hyvin esille sen, että toiminta on, ja sen tulisikin olla yhdistyksissä ja piireissä monipuolista. Tästä asiasta on keskusteltu kauan, ja muistan hyvin jo Reserviläisliiton nuorisovaliokunnassa 1980 luvun lopulla todetun, että toiminta voi ja saa olla melkein mitä tahansa, kunhan se ei ole voimassa olevien sääntöjen ja Suomen lakien vastaista. Ajassammehan tuohon määritelmään pitänee lisätä kansainväliset meitä sitovat lait ja asetukset. Eli toimintatavoista ei siis pitäisi olla puutetta. Eikä niistä varmasti olekaan, vaikka se joskus siltä ehkä näyttääkin, kun lukee yhdistysten tiedotteita.

On tietysti luonnollista, että ammunta kiinnostaa, ja se saa sitä tehdäkin. Mutta se ei saa olla kaikki, mitä reserviläistoiminta pitää sisällään. Valitettavasti tietyissä tahoissa asia näyttää kuitenkin olevan näin. Sotilaallinen maanpuolustus, johon em. asia kuuluu, on vain pieni osa kokonaismaanpuolustusta, siihen tositilanteessa osallistuvat vain harvat – jopa reserviin koulutetuista.

Kaikki ne toiminnot, joista yhteiskunnan normaaliaikojen toiminta koostuu, tulee kyetä hoitamaan myös poikkeusoloissa, jos sellaisiin – toivottavasti ei – joskus joudutaan. Siksi niihin pitäisi varautua, ja niitä pitäisi harjoitella myös näin rauhan aikana. Ja eturintamassa näitä asioita tulisi harjoittaa osana reserviläistoimintaa, jotta oltaisiin tarvittaessa valmiita. Ei taloonkaan oteta palovakuutusta, kun sen nurkka on jo tulessa.

Yhteiskunnan turvallisuusstrategia sisältää kaiken sen, mitä varautuminen normaaliyhteiskunnan hoitamiseen poikkeusoloissa tarkoittaa. Se on Suomen kokonaisturvallisuuden ylin ohjausasiakirja, joka määrittelee, miten yhteiskunnan elintärkeitä toimintoja turvataan kaikissa olosuhteissa. Viimeisin versio hyväksyttiin valtioneuvoston periaatepäätöksenä 16. tammikuuta 2025. Tämän asiakirjan tulisi olla jokaisen aktiivireserviläisen perusluettavaa.

Yhteiskunnan turvallisuusstrategian keskiöön on noussut henkinen kriisinkestävyys. Resilienssi, kuten hienommin sanotaan. Asia tarkoittaa yksinkertaisuudessaan yksilöiden, yhteisöjen ja koko yhteiskunnan kykyä sietää paineita, sopeutua muutoksiin ja säilyttää toimintakyky kriisien keskellä. Kun joskus tuntuu, että asia on kovin huono jo syvän rauhan vallitessa, niin olisiko kansalaisten ihan oikeasti – reserviläistoiminnassa mukana olevat etulinjassa – paneuduttava vielä entistä syvällisemmin tähän kysymykseen? Vastaus on mielestäni kyllä.

Nyt sitten tietysti kysytään, että mitä yksilöinä tästä saamme? Mielestäni aivan saman hyödyn, kuin saa ammunnan harjoittamisesta. Ja seuraava kysymys tietysti on, että miksi tällaista, kun tämä ei ole niin kivaa, kuin ammunta? Ehkä näin onkin, mutta kuten totesin, sotilaallinen osuus maanpuolustuksesta on vain pieni siivu kokonaisuutta. Tämän asiakirjan sisältämä osuus on paljon laajempi. Ja varmaa on, että jos kriisiin joudumme, silloin mikään ei ole kivaa.

Kannustan kaikkia reserviläistoiminnassa mukana olevia tutustumaan tähän asiakirjaan. Sieltä saattaa, ja varmaan löytyykin, uusia ajatuksia oman toimintamme monipuolistamiseen. On hienoa, että tällainen strategia on olemassa, mutta kuten sanottu, se ei saa olla vain mapissa pölyttyvä paperi, vaan harjoiteltu kokonaisuus. Reserviläisyhdistykset ja piirit voivat olla toimintansa kautta tässä suureksi hyödyksi koko suomalaiselle yhteiskunnalle. Niin rauhan kuin kriisienkin aikana.

Aktiiviseen toimintaan ja sen entistä enemmän monipuolistamiseen kannustaen sekä hyvää syksyä toivottaen

Osmo Suominen
Kunniapuheenjohtaja
V-S:n Reserviläispiiri ry

KYMMENEN JA YKSI KIPERÄÄ VASTAUKSET

1. Ensimmäiset sotatoimet (22. kesäkuuta 1941): Heti operaatio Barbarossan alettua Neuvostoliiton tykistö avasi tulen Hangon vuokra-alueelta suomalaisiin kohteisiin mantereella ja saaristossa. Samana päivänä Neuvostoliiton ilmavoimat tekivät myös ensimmäiset pommituksensa rannikolla ja laivoja vastaan. Ensimmäiset maataistelut rajalla (heinäkuun alku 1941): Varsinainen maasota ja Suomen armeijan hyökkäysvaihe alkoivat heinäkuussa. Esimerkiksi Jalkaväkirykmentti 9:n (Juvan rykmentti) ensimmäinen taistelukosketus etenevään viholliseen tapahtui Kiteen suunnalla, ja rajanpinnassa taisteltiin kiivaasti myös Värtsilässä sekä Peurujoella heinäkuun 5.–9. päivien välisenä aikana.
2. El Alameinin taistelu jakautuu kahteen eri vaiheeseen, jotka käytiin heinäkuun ja marraskuun välisenä aikana vuonna 1942. Pohjois-Afrikassa, Egyptin rannikolla käydyt taistelut olivat koko toisen maailmansodan käännekohtia. Ensimmäinen El Alameinin taistelu käytiin 1.–27. heinäkuuta 1942, jolloin Brittiläinen 8. armeija pysäytti akseli-valtojen (Saksan ja Italian) etenemisen kohti Aleksandriaa ja Suezin kanavaa. Tilanne ajautui asemasodaksi. Toinen El Alameinin taistelu käytiin 23. lokakuuta – 11. marraskuuta 1942, jolloin Kenraali Bernard Montgomeryn johtamat liittoutuneet löivät marsalkka Erän Rommelin Afrikan-armeijan ratkaisevasti ja pakottivat sen peräänty-mään. El Alameinin toinen taistelu oli Pohjois-Afrikan rintaman käännekohta ja yksi koko toisen maailmansodan tärkeimmistä strategisista voitoista liittoutuneille.
3. Baltian maat (Viro, Latvia ja Liettua) liittyivät Natoon 29. maaliskuuta 2004 osana liittokunnan historian tähän asti laajinta laajentumisajanjaksoa. Montenegro liittyi Natoon myöhemmin, 5. kesäkuuta 2017, jolloin siitä tuli puolustusliiton 29. jäsenmaa.
4. Naton 2. artiklan ydinajatus on vahvistaa jäsenmaiden välistä rauhanomaista ja ystävällistä yhteistyötä, erityisesti taloudellisella ja poliittisella tasolla. 2. artikla keskittyy sotilaallisen voiman sijaan vakauden ja hyvinvoinnin rakentamiseen. Sen keskeiset periaatteet ovat yhteisten arvojen vahvistaminen, jäsenmaat sitoutuvat vahvistamaan vapaita instituutioitaan ja edistämään parempaa ymmärrystä näiden instituutioiden perustana olevista periaatteista; kansainvälisten suhteiden vakauttaminen, maat pyrkivät poistamaan ristiriitoja kansainvälisistä talouspolitiikoistaan ja taloudellinen yhteistyö, artikla rohkaisee jäsenmaita taloudelliseen yhteistyöhön toistensa kanssa, sillä taloudellinen vakaus ja hyvinvointi nähdään turvallisuuden perustana.
5. LAV-R hinauspanssarivaunu. Pääosin Yhdysvaltain merijalkaväen käyttämä General Motorsin valmistama LAV-R on vaunu, jossa on puominosturi ja hinausvinssi ajoneuvojen, erityisesti muiden LAV-ajoneuvojen, hinausajoon. LAV-R:ssä on myös ilmakompressori paineilmatyökaluille, suodatin/siirtopumppu, valonheittimet ja enemmän säilytystilaa. Se toimii ensisijaisena huoltoajoneuvona ja sitä käytetään vaurioituneiden LAV-ajoneuvojen hinaukseen sekä rajoitettuun keskitason kenttähuoltoon. LAV-R:ssä on 2,8 t nimellispainoinen jatkettava pyörivä puomi ja 13,6 t nimellispainoinen takavinssi. LAV-R tarjoaa korjaus- ja hinauspalveluita kenttähuoltotasolla.
6. Sting-S. Sting-S (ja sen emomalli Sting) on Wild Hornets -yhteisön kehittämä ukrainalainen FPV-torjuntadrooni (interceptor, FPV = First Person View). Se on suunniteltu erityisesti ilmatorjunta-aseeksi tuhoamaan Venäjän käyttämiä pitkän kantaman tiedustelulennokkeja sekä Shahed- ja Geran-räjähdelennokkeja. Uusin Sting-S-malli on herättänyt laajaa huomiota syksyllä 2026, sillä se on onnistunut poikkeuksellisessa tehtävässä: se pystyy saavuttamaan ja pudottamaan Venäjän uusimpia, erittäin nopeita ja suihkumoottorilla varustettuja Geran-5-lennokkeja.
7. C. G. E. Mannerheim sai 75-vuotispäivänään 4. kesäkuuta 1942 arvonimen Suomen Marski (virallisesti Suomen marsalkka). Arvonimen myönsi hänelle Suomen valtioneuvosto tunnustuksena hänen poikkeuksellisista ansioistaan maan puolustusvoimien johtajana ja ylipäällikkönä. Mannerheimin varsinainen ja korkein sotilasarvo oli sotamarsalkka, jonka hän oli saanut vuonna 1933. Vuonna 1942 annettu Suomen marsalkan arvonimi oli puhtaasti poikkeuksellinen kunnianosoitus, jota ei ole myönnetty kenellekään muulle Suomessa.
8. Ranskan ja Ison-Britannian ydinasepelote perustuu ensisijaisesti itsenäiseen strategiseen kykyyn antaa tuhoisa vastaisku ja suojella kansallisia elintärkeitä etuja. Molemmat maat ovat ydinasevaltioita, joiden doktriinit korostavat pelotteen uskottavuutta, toisen iskun kykyä (second-strike capability) ja minimaalista, mutta riittävää ydinasearsenaalia. Vaikka molemmat maat ovat Naton jäseniä ja niiden ydinaseet tukevat myös liittokunnan yhteistä pelotetta, niiden strategiat ja tekniset toteutukset eroavat toisistaan merkittävästi. Ranskalla on noin 290 ydinkärkeä, joita ovat mereltä laukaistavat ballistiset ohjukset (M51) ja ilmavoimien risteilyohjukset (ASMPA). Iso-Britannialla on noin 225 ydinkärkeä, jotka ovat mereltä Vanguard-luokan sukellusveneistä laukaistavat ohjukset. Ranskan pelote on täysin itsenäinen, mutta Iso-Britannian pelote on riippuvainen Yhdysvalloista (sukellusveneet ja ydinkärjet ovat brittiläisiä, mutta ohjukset on vuokrattu Yhdysvalloista.
9. Vastaus: Venäjän joukoissa ja sotilasinfrastruktuurissa Suomen itärajan läheisyydessä on käynnissä suurin strateginen ja rakenteellinen uudistus vuosikymmeniin. Muutosten taustalla on Venäjän pyrkimys vastata Suomen ja Ruotsin Nato-jäsenyyteen. Vaikka tällä hetkellä (vuonna 2026) alueen operatiiviset joukot ja kalusto ovat pitkälti sidottuina Ukrainan hyökkäyssotaan, Venäjä rakentaa aktiivisesti valmiutta moninkertaistaa sotilaallinen läsnäolonsa rajan pinnassa sodan päättymisen jälkeen. Suomen sotilastiedustelun ja asiantuntija-arvioiden mukaan rajan läheisyyteen sijoitettavien joukkojen määrä voi pitkällä aikavälillä nousta jopa 80 000 sotilaaseen. Jos tämä määrä saavutetaan, kasvaa vahvuus noin 15 000 sotilaalla yli kylmän sodan huippuvuosiin.
10. Vastaus: Vietnamin sotaan osallistui arvioiden mukaan noin 100 sukujuuriltaan suomalaista tai Suomessa syntynyttä miestä ja heistä kaatui lähes 30. Suurin osa sotaan osallistuneista suomalaisista taisteli Yhdysvaltain asevoimien riveissä. Heidät voidaan jakaa kahteen pääryhmään: Amerikansuomalaiset ja siirtolaiset; pääosa oli Yhdysvaltoihin muuttaneita suomalaisia tai heidän jälkeläisiään, jotka joutuivat sotaan joko vapaaehtoisina tai Yhdysvaltain asevelvollisuuden (kutsuntojen) kautta. Muutamat suomalaiset päätyivät Vietnamissa taisteluihin myös Australian armeijan univormussa. Suomen kansalaiset; sodassa palveli myös muutamia miehiä, jotka olivat taisteluiden aikana virallisesti Suomen kansalaisia. Eräs tunnetuimmista oli Markku Kanervikkoaho, joka joutui Yhdysvaltain armeijaan ja Vietnamiin virheen vuoksi. Tunnetuin Vietnamin sodassa taistellut ja kaatunut suomalainen oli Mannerheim-ristin ritari ja kapteeni Lauri Törni (Yhdysvaltain armeijassa Larry Thorne), joka palveli vihreiden barettien erikoisjoukoissa. Hän katosi helikopterionnettomuudessa salaisessa tehtävässä vuonna 1965. Rintamalla kaatui myös muita nimekkäitä suomalaistaustaisia sotilaita, kuten toisessa maailmansodassa kunnostautuneen suomalaisen Mannerheim-ristin ritarin Olavi Alakulpin poika, luutnantti Vesa Alakulppi, joka kaatui vuonna 1968.
- 10+1 Motivaatiovemppa. Henkilö, joka hakeutuu vemsiin (vapautukseen) teeskentelemällä jonkin vaivan vain välttääkseen päivän rankan metsäharjoituksen.

RESERVILÄISURHEILU

Reserviläispiirien pistooli-ampumajuoksun mestaruuksista miteltiin Salossa

Salon Seudun Reserviupseerit yhteistyössä Halikon Reserviläisten kanssa järjestivät piirin pistooliampumajuoksut 25.8. Salon Vaskiolla. Osallistujia oli 23 eli hyvä määrä piirin maastourheilukilpailussa. Erityisesti mieltä lämmitti Turun Reserviläisten tuomat lajin ensikertalaiset. Tervetuloa meidän kokeneempien joukkoon!

Kilpailussa ammutaan juoksulenkin jälkeen viisi laukausta ampumahiihdon pystytauluihin. Ampumamatka pistoolilla on 20 m. Pistoolia ei kuljeteta juoksun aikana mukana, vaan se jätetään ampumapaikalle lataamattomana. Ampuma-asento on seisten ja asetta voi tukea niskan kautta kulkevan hihnan avulla. Henkilökohtaisessa kilpailussa ohilaukauksesta saa 45 s lisäajan. Parisprintissä ohilaukaus vie kilpailijan 70 m sakkoringille.

Pistooliampumajuoksukilpailuja on vuosittain ainakin kaksi. Varsinais-Suomen piirin sekä RESUL:n mestaruuskisat. Tämän lisäksi yhdistyksillä voi olla omia kilpailuja. AInakin Salon Seudun Reserviupseerit ovat järjestäneet avoimet yhdistyksen mestaruuskilpailut vuosittain. Mutta vaikka pistooliampumajuoksussa kilpaillaan vain pari kertaa vuodessa, niin piirin maastourheilukalenterissa on muita vastaavia lajeja.

Maastokilpailussa ammutaan myös pistoolilla, mutta juoksun sijaan suunnistetaan ja tehdään paikanmääritystehtäviä. Talvella kalenterissa on pistooliampumahiihtoa. Ja edelleen lajikirjo kasvaa, kun samat kilpailut kisataan käyttäen pienoiskivääriä.

Kilpailu alkoi kohdistusammunnalla

Turun Reserviläisten kolme joukkuetta H80-sarjan podiumilla

TULOKSET

Henkilökohtainen kilpailu 3x700m, 45s sakko:

H35 1) Viljami Rankio (Turun Reserviläiset) (5+3) 27.17

H40 1) Lauri Kojola (Alastaron Reserviläiset) (3+4) 21.03

H45 1) Joose Olli (Turun Reserviläiset) (1+3) 19.09, **2)** Mikko Välivirta (Salon Seudun RU) (5+3) 19.52, **3)** Mikko Jormanainen (Turun Reserviläiset) (5+4) 24.57

H50 1) Janne Ahola (Turun Reserviläiset) (2+1) 16.03, **2)** Marko Korkeaniemi (Turun Reserviläiset) (4+4) 22.36

H55 1) Joni Tenhunen (Naantalin Reservinaliupseerit) (2+5) 18.50, **2)** Mika Kilpeläinen (Alastaron Reserviläiset) (3+5) 20.40, **3)** Jussi Hurri (Kyrön Seudun RU) (4+1) 22.56

H60 1) Lasse Varjonen (Alastaron Reserviläiset) (2+0) 17.42, **2)** Tapio Turunen (Salon Seudun RU) (3+4) 21.32, **3)** Jari Jasu (Kyrön Seudun RU) (3+4) 22.40

H65 1) Ari Alarakkola (Salon Seudun RU) (5+4) 24.56

H70 1) Jukka Salo (Salon Seudun RU) (3+3) 20.54, **2)** Tapio Vuolle (Alastaron Reserviläiset) (4+3) 24.42, **3)** Seppo Hyyppä (Loimaan Seudun Reserviläiset) (5+4) 27.44

H75 1) Heikki Rantanen (Alastaron Reserviläiset) (4+5) 25.13, **2)** Reijo Hannus (Salon Seudun RU) (4+1) 26.58

H80 1) Erkki Laine (Salon Seudun RU) (4+5) 29.15

D50 1) Oxana Tenhunen (Halikon Reserviläiset) (3+4) 24.22

D60 1) Satu Salokannel (Halikon Reserviläiset) (3+4) 24.04

Parisprintti 2x3x500m, 70m sakko:

D100 1) Halikon Reserviläiset – Satu Salokannel, Oxana Tenhunen (2+3+1+3) 32.01 H 1) Alastaron Reserviläiset – Lauri Kojola, Tapio Vuolle (5+5+5+3) 32.27

H80 1) Turun Reserviläiset 2 – Anssi Järvinen, Janne Ahola (5+4+4+3) 25.33, **2)** Turun Reserviläiset 3 – Marko Korkeaniemi, Joose Olli (5+3+3+2) 27.13, **3)** Turun Reserviläiset 1 – Mikko Jormanainen, Viljami Rankio (4+3+3+4) 27.42

H100 1) Salon Seudun Reserviupseerit – Tapio Turunen, Mikko Välivirta (4+1+1+3) 23.53, **2)** Kyrön Seudun Reserviupseerit – Jari Jasu, Jussi Hurri (3+1+4+3) 30.25

H120 1) Alastaron Reserviläiset – Mika Kilpeläinen, Lasse Varjonen (5+2+4+2) 26.18, **2)** Salon Seudun Reserviupseerit – Jukka Salo, Ari Alarakkola (1+3+3+4) 28.32

H140 1) Salon Seudun Reserviupseerit – Erkki Laine, Reijo Hannus (3+3+5+3) 41.08

VARSINAIS-SUOMEN RESERVILÄISPIIRIEN AMPUMAJUOKSU- JA PARISPRINT- MESTARUUSKILPAILUT, 15.8.2026 ROUKKULI MYNÄMÄKI

Tulokset:

Sarja	Kilpailija	Yhdistys	Makuu 1.	Makuu 2.	Pysty	Loppuaika	
		Sakot	Sakot	Sakot			
D50		Eeva Leinonen	HalRes	4	1	3	25.48
H45	Kapt	Mikko Välimäki	SaSeRU	4	1	2	22.07
H60	Tkm	Jorma Pitkänen	HalRes	1	4	2	22.39
H70	Ylil	Jukka Salo	SaSeRU	1	1	2	20.15
H70	Kapt	Seppo Hyyppä	LoiSeuRes	4	4	4	31.29
H75	Lääklt	Reijo Hannus	SaSeRU	4	3	5	32.59
H80	Kapt	Erkki Laine	SaSeRU	4	4	2	33.00
Parisprint							
H100	HalRes	Eeva Leinonen/Jorma Pitkänen		23.00			
H120	SaSeRU	Jukka Salo/Mikko Välivirta		19.37			
H140	SaSeRU	Reijo Hannus/Erkki Laine		38.48			

Auto, joka vie sinut pidemmälle.
Toimintamatka jopa 810 km yhdellä latauksella.
Liikkumisen vapautta. Sähköisesti.
Nyt ennakkomyynnissä.
KESKUSAUTOHALLI OY
Rieskalähteentie 75, TURKU | 0207 218 120
Örninkatu 13, SALO | 0207 218 320

LEDIFY
www.ledify.fi
02-5278011

Laadukkaat korttikoulutukset yli 2000 kurssin kokemuksella. Pyydä tarjous yrityksellesi!
- Työturvallisuuskortti
- Tulityökortti
- Alkusammutus

Tuukka Koskenrouta
info@validator.fi
0400 522 004
www.validator.fi
VALIDATOR
SUOMALAISTA PALVELUA

Tuemme vapaaehtoista maanpuolustusta

Turun Upseerikerho ry

TURKU ENERGIA

VARSINAISESTI MEITÄ KIINNOSTAA VARSINAIS-SUOMI.

LUE MITEN ENERGISOIMME SEUTUA:
turkuenergia.fi

Toteutamme Vakka-Suomen alueella laadukkaita ICT-, sähkö-, talotekniikka- ja teollisuusautomaatio-ratkaisuja.

Suunnittelemme, asennamme ja operoimme ratkaisuja, jotka tuottavat turvallisuutta, tehokkuutta ja viihtyisyyttä.

Vahvavirta

p. 02 85 801, info@vahvavirta.fi

ADWORKS
SUUNNITTELU | TUOTANTO | ASENNUS

TEIPPAUKSET
TARRAT
TULOSTEET
KYLTIT
OPASTEET
AURINGON-SUOJAKALVOT

SUOMALAISTA PALVELUA

Soita ja tilaa! PUH. 029 007 4545

ADWORKS.FI ADWORKSOY ADWORKSOY KAKONTIE 7, LIETO

KUN HALUAT LÄMPIMÄÄN
www.isover.fi

RAUTANET
ALASTARON RAKENNUSTARVIKE OY
Loimijoentie 81, Alastaro • (02) 764 1955

FINAVIA

Turun Seudun Vesi Oy

Puhdasta vettä - luonnollisesti
www.turunseudunvesi.fi

VIKING LINE

OP Koti